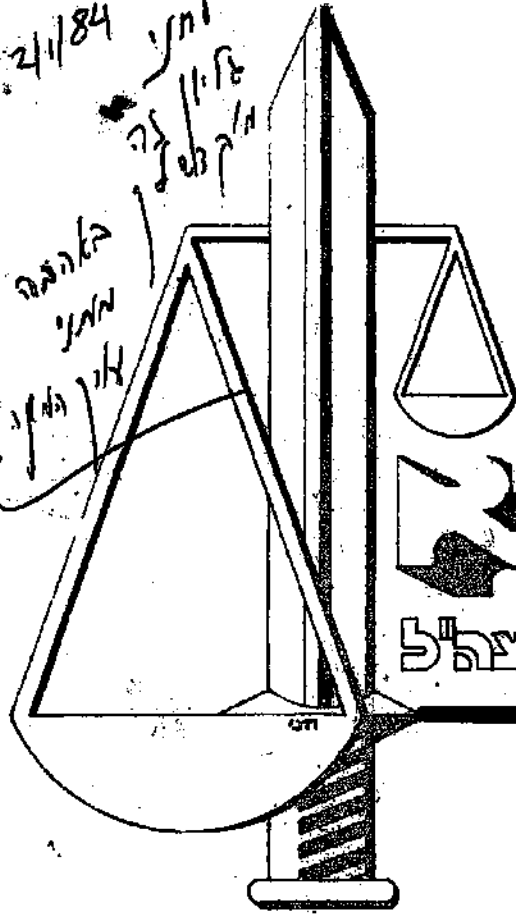

2/184
לחני
שיוון
הקטן
בארה
מאני
לין
המני

קטנת

בטאון המערכת המשפטית בישראל

**התקנת הצעת חוק לבטול כבוד המש
של קצבאות הפרישה של אנשי הקבע**

בימים אלו נדונה בפני ועדת הכספים של
הכנסת, הצעת חוק לתיקון פקודת מס
הכנסה שענינה שינוי כללי המיסוי בכל
הנוגע לקצבאות הפרישה של הגימלאים
ובכלל זאת גימלאי שרות הקבע בח"ל.
פרטים נוספים בגליון זה בעמ' 7

**הקפן של תקנות שעת חירום (ישום
ציוד גידוק) מתקנות שעת חירום (יצוא
לח"ל) האחד לשנה נוספת**

לאחר דיון בוועדת חוץ ובטחון החליטה
הכנסת להאריך חוקפן של תקנות שעת
חירום (ישום ציוד גידוק) בשנה
נוספת.

כמו כן האריכה הכנסת בשנה נוספת
חוקפן של התקנות שעת חירום (יצוא
לח"ל).

כידוע חייב כל יוצא צבא הנפנה עם
כוחות המילואים לבקש חימוך יציאה
עמ"י תקנות אלו, אם ברצונו לצאת
לח"ל.

**נדחתה עתידתו לבניצ של
"סרבן מילואים" בלבנון**

ביום 22 דצמ' 83 דחה ביתה"ש הגבוה
לצדק בהרכב של שלושה שופטים את
עתידתו של אגש המילואים יעקב שרון
ושל האגודה לזכויות האזרח שענינה
סרובו של העותר לשירות מילואים
בלבנון, הזקירות חמאואו לדמי"ש בגין
סרובו זה וקריאתו לשרות מילואים
בלבנון פליד עם שהודרו מחלא.
פרטים נוספים בגליון זה בעמ' 8

**הפצ"ר שב מביקור בפרקליטות
ארז"ב**

ה-פצ"ר שב מביקור רשמי בפרקליטות
צבא ארז"ב.

במלך הביקור נתקבל אצל הפרקלים
הצבאי מראשי של צבא ארז"ב וקציני
החיל הכבירים, שמע והשמיע סקירות
על מבנה היחידות של משימותיהן.
פן ציפו ה-פצ"ר בביקור הדין האזרחי
לפרעונים שבאים.

בתפוף פלירוז, קידם ה-פצ"ר מבישרת
ודיונים בבטיח הצג האמריקני
כנורמולק, ובבוח"ם המרכזי של צבא
ארז"ב בשולנסטוולל-וירג'יניה עם
חרצה המצ"ח, למכי הסגל ומכיכי
ביח"ם, על צמצול במכתן תחוק כימי
רגיעה וביטוי מלחמה, בשטחים, ובלבנון.

נושח ההחלטה בענין עבירות חש"צ עליהן לא ידווח למרשם המלי"ל

ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת אימצה בימים אלו גישת העקרונות של צה"ל בכל הנוגע לעבירות לפי חוק השיפוט הצבאי אשר לא ידווח עליהן למרשם הפלילי כגדרש על - פי חוק המרשם הפלילי ותקנת השביט התשמ"א-1981.

פרטים נוספים בגליון זה כעמ' 27

הצעת חוק לביטול פטור החיילים מתשלום ארנונה

חוק חרשיות המקומיות (פטור חיילים מפגעי מלחמה ושורדים מאירונות) התשי"ג-1953 פוטר חיילים בשירות חובה וחיילים לחיל בשירות חובה, שפרנסתם היתה על החיל ערב גיוסו, מחלום ארנונת-לרשות המקומית. חיילים בשירות חובה, אנשי בטחון נוספים (שב"כ, מוסר, שוטרים ועוד) וכן כולם לפי חוק הנכים (הגמולים ושקום) ולפי חוקים נוספים זכאים לפי חוק זה לתנה של 2/3 משיעור הארנונה.

בעקבות החלטת הממשלה לבטל פטור זה פורסמה הצעת חוק להיקון החוק דלעיל (הצח"ח התשמ"ד, מס' 1652 מ-30 נוב' 83) אשר פוזקה חרלוונטיים לצבא עובעת, כי יבוטל הפטור אשר ניתן עד כה לחיילים בשירות חובה, להוריס כרלעיל ולמשרתי חקבע והוא ישרא בעיבו אך ורק לגבי אוכלוסיות הנכים המפורסות בסעיף 3.

לפיוס נציין, כי חיילי חובה והורים כנ"ל יוכלו גם לאחר קבלת הצח"ח (אם תתקבל) לכפש פטור מהשלום ארנונה לפי העדלה של "עביות קשה", אשר עובנה בפרקטיקה הנוהגת ברשויות המקומיות.

השתלחת בדיני צבא לעתודאים משפטנים בתקופת לימודיהם

ניסיון העבר למד כי רבים מתעוררים המגיעים לשירות הפרקליטות הצבאית ביום לימודיהם הם חסרי ידע משפטי כלשהו צבא ובנושא המשפטים קוגים להם יגורשו בעת שירותם.

על רקע זה פוכם כינינו לכין מנהל השתלמות על צילמה קורס לעתודאים משפטנים בעת לימודיהם, במגמה לזכשדות לקראת שיבוץ אפשרי בפרקליטות הצבאית וכמוסדות משפטיים אחרים בצבא, עם חזרתם לשירות.

מפגש ראשון במסגרת הקורס האמור ייערך בתקופה הקרובה לעתודאים בשנים ג', ד' ללימודיהם.

כמו כן להניכו עתודאים משפטנים ללמוד קורס "דיני צבא" במסגרת קורסי התלמוד בפסולסות למשפטנים.

רע"ג הדין הבינלאומי נפגש עם נציגי השגרירות האמריקאית בוד"א

ביום 19.12.83 נפגש רע"ג הדין הבינלאומי עם נציגי קורסר יועץ מדיני בשגרירות האמריקאית, לפי בקשתו של האחרון.

השיחה נסבה על נושא הקרקעות ביהודה ושומרון ובעיקר בנוגע להליכי החכירה על אדמות מדינה ופרוצדורת העדעור בועדת הערלים בנושאי קרקעות.

רע"ג הדין הבינלאומי הסביר לאורחו מהם המליכים המשפטיים בנושא זה, ומהם ההרופות והסעדים העומדים לרשותו של תחושב המקומי.

ענף הדין הבינ"ל נפגש עם

משלחת מטעם הועד הבינלאומי של המשפטנים הגיעה לארץ בתחילת חודש דצמבר 1983 במטרה לחקור את נושא התופש האדמי באר"ש ובאזח"ע ובעיקר את מצבו של האוניברסיטאות.

המשלחת סיירה בכל מוסדות ההשכלה הגבוהה באר"ש ובאזח"ע ולאחר מכן נפגשה עם מספר גורמים ישראליים, במטרה לשמוע את צידו השני של המטבע.

בפגשה שתקיימה עם רע"ג הדין הבינלאומי ושני משפטנים הענה ביום 6.12.83 הציגו שלושת חברי המשלחת מקצת ממצאיהם לגבי מצבו של האוניברסיטאות באזורים ולגבי יחס השלטונות אליהן וזקשו לקבל את התלפסות הגירמים המשפטיים לנושא.

רע"ג הדין הבינלאומי הסביר לחברי המשלחה כי-על 1967 לא היו כלל מוסדות להשכלה גבוהה באר"ש וממשלת ירושן דאגה לכך כי האוניברסיטה היחידה תמוקם בעמאן, לאחר 1967 בפתחו באר"ש מספר מוסדות להשכלה גבוהה ובהם: להללים ביום אלפי סטודנטים.

תובהר לחברי המשלחה כי הממשל הצבאי אינו מתערב כלל בתכני הלימוד באוניברסיטאות אלא ומבחינה זאת תן תהנה מחופש אדמי מלא, כמו כן ציין רע"ג הדין הבינלאומי כי

בקירוב - מפגש קציני המערכת

לבקשת הפרקליטות הצבאית נאות נשיא ביתמי העליון הפורש, כבוד הרופט י. כחן, להפגש עם קציני המערכת המשפטית בצה"ל, לשוחח עמם ולהשיב

משרד הבריאות

השתלמות בדיני צבא לעובדי המשטרה בתקופת לימודיהם

ניסיון העבר למד כי חכים מהעובדים המגיעים לשירות המועדף לטובת הצבאית להשתלם בלימודיהם עם חסרי ידע משפטי בלבד. צבא ובגוש המשפטיים שגרים לתם לימודים בעת שירותם. על רקע זה פוזם בפנינו לבדין משפטי השתלמות על עובדי קורס לעובדי משפטיים בעת לימודיהם, במסגרת הכשרה לקראת שירות אפסרלי הפרקליטות הצבאית ובמסגרת משפטיים אחרים בצבא, עם חזרתם לשירות. מפגש ראשון במסגרת הקורס האמור ייערך בתקופת הקרובה לעובדים בשנים ג', ד' ללימודיהם.

כמו כן יחויבו עובדים משפטיים ללמוד קורס "דיני צבא" במסגרת קורסי הכשרה בפוליסות למשפטים.

רע"ג הדין הבינלאומי נפגש עם נציגי השגרירות האמריקאית ב"א

ביום 19.12.83 נפגש רע"ג הדין הבינלאומי עם נציגי קונסול גרמניה בשגרירות האמריקאית, לפי בקשתו של האחרון. אמר כי יש להשתמש בהסכמים שהתקיימו ביניהם ושמדריך זבע"ש בנוגע להליכי ההכרזה על אדמות מדינה ופרוצדורות הערובה בוקרד הערבים בנושאי קרקעות.

רע"ג הדין הבינלאומי המביר לאורחו פתם החליטים המשפטיים בנושא זה, ומתם התרופות והמקדים העומדים לרשותו של התושב המקומי.

ענף הדין הבינלאומי נפגש עם השלחת הועד הבינלאומי של המשפטים

האוניברסיטאות מנהלות ע"י גורמים מקומיים פרטיים דבר אשר לא קיים במדיניות ערש השכונות לנו.

יחד עם זאת, הודגש בפני חברי השלחת כי כאשר מתרחשות במסדרות אלה הפרות סדר או הערבות בהן מוצג תומר הסתה, (דוגמאות מסדרות הסתה הוצגו בפני חברי השלחת), אזי, לאור העובדה שהמדובר בשטח כבוש בו חובה עלינו לדאוג לשטירת הסדר הצבאי, לא ניתן להעניק לתם את אותה ה"חסינות" לת זוכים מוסדות המשכלה הגבוהה במדינות המערב. מפני סדר, גם אם הם סטודנטים, נעצלים, ובמקרים של הפרות סדר חמורות ישנו הכרח לסגור מוסדות אלה לתקופות זמן קצרות.

המשלחה כלל את פרופ' בואל יורגנסן, פרופסור לפונולוגיה, המשמש קאסטור אוניברסיטת רוסקילד, בדנמרק, פרופסור פרנק ניומן מבי"ם למשפטים באוניברסיטת קליפורניה בברקלי ור"ר ארס רוברטס חוקר בלחסיס בנלאומיים מאוניברסיטת אוקספורד. המשלחה עזבה את תאריץ כעבור כשבועיים ויש לחנייה כי ממאית יפורסמו בה"ח פיוחד מטעם הועד הבינלאומי של המשפטים, הנוכחים בדיון היו תחת הרשם שהמשלחה היתה חד-צדדית מראש ולא אוהדת את העניין הישראלי.

בקרוז - מפגש קציני המערכת המשפטית בצה"ל עם השופט י. כהן

לשאלותיהם. המפגש יתקיים, ככל הנראה, בעוד כחודש ימים.

משלחת מטעם הועד הבינלאומי של המשפטים הגיעה לארץ בתחילת חודש דצמבר 1983 במטרה לחקור את נושא התופש האדמי. באיו"ש ובאח"ע ובעיקר את מצבו של האוניברסיטאות.

המשלחת סיירה בכל מוסדות המשכלה הגבוהה בי"ש ובאח"ע ולאחר מכן נפגשה עם מספר גורמים ישראליים, במטרה לשמוע את צידו השני של המסבך.

בפגישה שהתקיימה עם רע"ג הדין הבינלאומי ושני מטקציני הענף ביום 6.12.83 הציגו שלושת חברי המשלחה מקצה ממצאיהם לגבי מצבו של

האוניברסיטאות באזורים ולגבי יחס השלטונות אליהן ובקשו לקבל את התייחסות הגורמים המשפטיים לנושא.

רע"ג הדין הבינלאומי הסביר לחברי המשלחה כי עד 1967 לא היו כלל מוסדות להשכלה גבוהה באיו"ש והמשלחה ירדה ראשונה לכוני האוניברסיטת היחידה תמועם בעמאן, לאחר 1967 נפתחו באיו"ש מספר מוסדות להשכלה גבוהה ובהם לימודים כיום אלפי סטודנטים.

תובחר לחקור המשלחה כי המשלח הפבאי אינו מתערב כלל בתכני הלימוד באוניברסיטאות אלה ומבחינה זאת תן נתונת מחופש אקדמי מלא, כמו כן ציין רע"ג הדין הבינלאומי כי

לבקשת הפרקליטות הצבאית גאות נטיא ביהמ"ש העליון חפורש, כבוד השופט י. כהן לתפגש עם קציני המערכת המשפטית בצה"ל, לשוחח עמם ולהשיב

נערך כנס משפטיים בנושא "הסיוע המשפטי" באוניברסיטת ת"א

ב-15 דצמ' 83, התקיים באוניברסיטת ת"א סימפוזיון בנושא "הסיוע המשפטי" את הכנס אירגנו האגודה לזכויות האזרח והמחלקה לקרימינולוגיה באוניברסיטת תל-אביב.

במשך כ-3 שעות שמעו המאזינים סקירות ממי כב' השופט גבריאל בן (יו"ר הכנס) פרופ' אליהו חרוגון כב' השופט יורם גלין, הסצ"ר סא"ל אילן שיף, עו"ד שרה בר-שלט ו-עו"ד יואל לוי. פרופ' חרוגון סקר בתמצות את מצאי מחקרו בענין הסיוע המשפטי. השופט גלין הביא דוגמאות בדבר העוול הנגרם לרבים מהנאשמים הנשפטים מבלי שלדשותם עמד סגור סא"ל אילן שיף עמד על יתרונותיה וחסרונותיה של הסנגוריה הצבאית העשויה לשמש מודל לסנגוריה ציבורית.

בהתייחס לסנגוריה הצבאית ציין השופט בן כי הוא נזכר בנוסטלגיה בתקופת חיותו סגור צבאי, השופט בן סיפר כי מניסיונו הוא יכול להעיד כי הרף היות הסנגוריה הצבאית חלק מהמסד הצבאי כפופ ל-פצ"ר ולפרקליטים, אין מופעלים עליה לפנים והסנגורים הצבאיים מצלאים הפסידותם כלאות וללא מורא.

כל המשתתפים היו תמימי דעים כי מן תראוי לשנות את המצב הנוכחי לפני נשפטים באשמים רבים מבלי לקבל סיוע משפטי, אשר לפתרון המוצע נחלקו הדעות. חלק מהמשתתפים סברו כי מן תראוי להקים סנגוריה ציבורית (כדומה לסנגוריה הצבאית) וחלק אחר סבר כי מן תראוי שעורכי דין סובבים חברי הלשכה יתנדבו לשמש כ-עו"ד ממונים מטעם כיה"ש ובכך ישפרו את המצב הקיים.

פורסם מאמר הפצ"ר בדבר מעמדם של היועצים המשפטיים לכווחת הצבא, תפקידם ושמליונותיהם

בכרך 100 של כתב העת Military law review התפרסם מאמר של הפצ"ר הא"ל זכ שמו בדבר מעמדם של היועצים המשפטיים לכווחת הצבא תפקידם ושמליונותיהם. הפצ"ר אף שגר מסמך בנושא זה לקורגורס הבגלאומי התשיעי שדן "בכווחת הצבא והתפתחות דיני המלחמה", אשר התקיים בספטמבר 1982 בשוויץ. עקרי הדברים הנבואה "החברת The Military Law and Law of War Review" שנוצא בעקבות הקונגרס הנ"ל.

במאמר הדגיש הפצ"ר את השגותיו של היועץ המשפטי לכווחת הצבא לאור ההתפתחות המהירה של דיני המלחמה (הן בתחום כללי המשפט הבגלאומי המכתגל זמן בתחום האמנות הבגלאומיות). הפצ"ר עמד על הקושי הנעוצ בכך כי הסענה בדבר ציוות לפקודת מבצוח אינה משמשת כהגנה מזהלסת ושומה על כל חיל להכחין ולאבותו בין פקודת שהיא חוקית ובין פקודת שאינה כזו. המאמר סוקר תרואות שונות באמנות בגלאומיות, הרגשה אמנה האג משנת 1987 וארכע אמנות ג'נבה משנת 1949, אשר הביאו לפרסום מדריכים צבאיים בדיני מלחמה בבריטניה ובארצ"ב, הפצ"ר סקר, מספר צעדים שנקטו כישראל לישום תרואות האמנות הבגלאומיות ובינתם פרסום מדריך בדיני מלחמה, סמכות צבא בשטח כבוש והגנה נכסי תרבות מלחמה, שנוצא ע"י הפרקליטות הצבאית הראשית. צעדים אלה תגבילו את המודעות בדבר נחיצותו של היועץ המשפטי על אף חיותו של היועץ המשפטי נסול סמכות ביצוע. במאמר פורסו התשמליונות והסמינרים בדיני מלחמה שעורכים היועצים המשפטיים בא"ל, וכן פועלם תפקידם והקף פעילותם של ענף הדין הבגלאומי והיועצים המשפטיים באזור. לסיכום מצביע הפצ"ר במאמרו על דרכי שילוב היועץ המשפטי בעבודת הצבא והפיתוח לחלק אינטרגלי של המערכת.

תשובת ענף דבליא לדו"ח זעזוז

תועלת לשטחים של האזי"ם הגישה, כמדוי שנה, דו"ח על השטחים. ענף הדין הבגלאומי הכין תשובת מפורטת לחלק הדו"ח הדין בהליכים המשפטיים בענין השטחים לשמושה של משלחת ישראל לאז"ם.

תשובת ענף הדין הבגלאומי מסתמכת על התליכים המשפטיים שהתקיימו בשנה משולפת ופסקי הדין שנתגו בהליכים אלו וצ"ב, בהם המשפט הצבאיים, ועדות הקרית דבתי הדין הצבאיים.

אחד המאפיינים בדו"ח תועלת לשטחים הוא שחלק מן הנרשאים מוזכרים פעמים אחדות בשטחים שונים ובפרטים שונים.

תשובת ענף דבליא לחברות שנוצאו תמונות בענין זכויות האדם בשטח

חברות התכונות העולמיות הליצה בקיץ 1983 חברים כנגדע לזכויות האדם. תשובת ענף הדין הבגלאומי תרואת חזקתה של הפועצה הארצית לזכויות האדם, חשנה התכנסת. תשובת ענף הדין הבגלאומי תרואת חזקתה של הפועצה הארצית לזכויות האדם, חשנה התכנסת. תשובת ענף הדין הבגלאומי תרואת חזקתה של הפועצה הארצית לזכויות האדם, חשנה התכנסת.

ארג
עו"ד
כבר
חשקו
הבסל
תשוב
מתלי
ובה
חשקו
בג"צ

**יורטום האמור הפצ"ר בדבר מעמדם
על היתועים המשפטיים לכוחות
צבא, תפקידם וסמכויותיהם**

כרך 100 של כתב העת Military law review
והפיקס עסקי של הפצ"ר תא"ל דב שפי כנר
לעמדם של היתועים המשפטיים לכוחות הצבא
תפקידם וסמכויותיהם.

הפצ"ר אף שגר מספר בנושא זה לקונגרס
הבנלאומי המשפטי ערך "כוחות הצבא והתפתחות
דיני המלחמה", אשר התקיים בספטמבר 1982
כסופי. עשירי הדברים הוצאו בחוברת
"The Military Law and Law of War Review"
שחוצאה בעקבות הקונגרס הנ"ל.

באמור הדגיש הפצ"ר את חשיבותו של היעוץ
המשפטי לכוחות הצבא לאור התפתחות המחיר
של דיני הלוחמה (הן בתחום כללי המשפט
הבנלאומי המנהלי, והן בתחום האמנות

הבנלאומיות). הפצ"ר עמד על הקושי הערוב בכך
כי הסענה בדבר ציונה לפקודה מצבוח אינה
משמשת כהגנה מזהלסת. וסומה על כל חיל להבחין
ולאבחן בין פקודה שהיא חוקית וזכין פקודה

שאינה כזו. תמאמר סוקר תוראות שונות באמנות
בנלאומיות, דוגמת אמנת האג משנת 1907 וארבע
אמנות ג'נבה משנת 1949. אשר הביאו לפרסום

מדיכים צבאיים בדיני מלחמה בברסניה
ובארה"ב. הפצ"ר סקר, מספר צעדים שנוקטו
בישראל לישום תוראות האמנות הבנלאומיות

וזכנתא פרסום מדיין ברזני מלחמה, סמכויות
צבא כסס כבוש והגנת נכסי תרכות מלחמה,
שחוצא ע"י הפרקליטות הצבאית הראשית,
צעדים אלה תגבירו את המודעות בדבר נחיצותו

של היעוץ המשפטי על אף היותו של היעוץ המשפטי
בסול סמכויות כיצוע. במאמר פורסו ההשתלמויות
וחסמליגרים ברזני מלחמה שנוכרים היתועים

המשפטיים בצ"ל, וכן פועלם תפקידם וחסף
פעילותם של ענף תדין הבנלאומי והיתועים
המשפטיים באזור. לסיכום מצביע הפצ"ר כמאמרו
על דרכי שילוב היעוץ המשפטי בעבודת הצבא

וחמינתו לחלק אינטרגלי של המערכת.
4/

תשובת ענף דבלי"א לדו"ח ועדת האו"ם לשטחים לשנת 1983

של הדו"ח תוך לצירת תרשם שמדובר
בעניינים שונים. תשובת ענף תדין הבניייל
הפנתה את תשומת הלב לעובדה זו.

עוד תודגש בתשובה, תוך הצגת דוגמאות
מתאימות, כי הממשל לא מנצל תמיד את מלוא
הסמכויות המוקנות לו בדין ובתחיקה
הבסחון כלפי התושבים בשטחים וזאת תסעמים
הומניטריים ועל מנת ללכת לקראתם.

כן, תודגשו אותם מקרים בהם פסק בג"ץ
כנגד הממשל (לדוגמא: בג"ץ 125/83 -
תכנון ובניית ובג"ץ 362/82 - רשיון
למכונית).

בקודה נוספת שחודגשה בתשובה היא החומרת
הרבה בה מתייחסים השלטונות הישראליים ובתי
המשפט האזרחיים והצבאיים למקרים בהם
ישראלים מצעלים עבירות.

הועלת לשטחים של האו"ם הגישת, כמד
שנה, ברזיה על השטחים.

ענף תדין הבנלאומי חכין תשובה
מפורטה לחלק הדו"ח הדין בהליכים
המשפטיים בענין השטחים למדשה של
משלחה ישראל לאו"ם.

תשובת ענף תדין הבנלאומי מסתמכה על
ההליכים המשפטיים שתתקיימו בשנה
החולפת ופסקי תדין שנתנו בהליכים
אלו ע"י בג"ץ, בהל המשפט הצבאיים,
ועדות תערוי ובתי תדין הצבאיים.

אתר תסאפלינים ברזיה תועדה לשטחים
תור תחלק מן הנושאים מוזכרים פעמים
אתר תסעפים שונים ובפרקים שונים

**תשובת ענף דבלי"א לחברת
התביעות בענין זכויות האדם
בשטחים המוחזקים**

התביעות הסנסיות תועלמות תפיצה כתיק
1982 חוברת כנוגע לזכויות האדם
בשטחים המוחזקים תראת תועלדה של תמועצה
תסעפים תזאת לשבע שנים, תשבת תתכנסת
תועלדה תפועת.

תחודרת לוסת בעניני תתגליות
תקופות תאודות תכפרים, תריסת
תאודות תלים, תוניברסיטאות ועוד.
תזכרת תשית תזבת עכור תמועצה ע"י

ארגון "תחוק כסוות תאדם" (ארגון של
עויד פלשתינאים שמושבו ברמאללה ואשר
כבר חכין בעבר מספר פרסומים כנושא
תשקחים) כוללת בין השאר, תתחירים שלפי
תנסעו נגבו תתושבי ארזיש.

תשובתו תמפורסת של ענף תדין הבניייל
תתייחסת לכל תחור תתנושאים תמועלים בה
זכה משולבים עובדות ומסמכים שנאספו ע"י
תענף וכן תסמכתאות מן תמשפט הבניייל, תסיקת
בג"ץ בנוגע לשטחים ותחיקה בארזיש.

מעצר לבנונים בישראל

חוק סמכויות שעת חרום (מעצרים) תשל"ט-1979 אינו מתאים לשמש כסיס חוקי נאות למעצרים של לבנוניים בישראל וזאת מפאת אופיו המיוחד של מעצר שכזה והנסיבות הכרוכות במעצרים של אלה הלבנוניים שהחבל הצורך לעצרים בישראל, הוא תדין בחוק העונשין (סעיף 125 א) שבו) המסמיר קצין משטרה לתגרות על מעצר חשוד ל-15 יום, מעצר המהירות חלק מהליכי העמדה לדין.

על רקע זה הוחקבו באוגוסט 1983 תקנות שעת חרום (החזקתם של עצורים מלבנון במעצר בישראל) תשמ"ג-1983, ככל תקנות שעת חרום אף תקנות אלו פוקעות 3 חדשים לאחר התקנתן. ביוזמת מערכת הביטחון האריכה הכנסת בחוק את תקפו של התקנות עד ליום 25 מאי 1984. חוק זה קובע כי קצין צה"ל בדרגת אלוף רשאי מטעמים של בטחון המדינה או

בטחון הציבור להורות בצו על מעצרו של אדם שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל אשר געזר בלבנון לתקופת שתצוין בצו ואשר לא תעלה על 3 חדשים. אגון קצין יתא רשאי בצו להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של צו המעצר המקורי לתקופת שלא תעלה על 3 חדשים.

הנאי המעצר יהיו כקבוע בתקנות שהוצאו לפי סעיף 3 לחוק סמכויות שעת חרום (מעצרים) תשל"ט-1979.

התקנות מעניקות לעציר את הזכות לערוך על המעצרו בפני ועדה ערר שבראשה יושב שופט בימ"ש מחוזי והעציר יהא רשאי לחופיע בפני הוועדה בעצמו.

עוד קובעות התקנות כי טובה להביא את דבר האפשרות להגשת ערר ואת הנוהל להגשתו ליריעת העציר תוך שבועיים מיום מעצרו והערר ידון לפני הוועדה תוך 14 יום מיום הגשתו.

ביטוח מתנדבים בצה"ל - תיקון תקנות הביטוח הלאומי (מתנדבים) התשל"ח-1978

כידוע קובע חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968, כי מתנדב שנפגע תוך כדי ועקב פעולה מתנדבות יחבו הוא והתלווים בו מהזכויות הניתנות למי שנפגע בתאונת עבודה ושהלוויו.

מתנדב מוגדר בחוק כמי שפעל בהתנדבות על פי הפניה מאת משרד ממשלתי או מאת גוף ציבורי אחר למען מטרות שיש בהן תועלת לאומית או ציבורית, הכל לפי הכללים והתנאים שנקבעו בתקנות.

עד כה נהגו כפעולות התנדבות מוכרות אפילו למערכת הביטחון בעבודות ביצורים, עבודות במחפני חירום עבודות במדגאות או בעבודות אחרות במחנות צה"לי

תקנה 1(א) (11) לתקנות הביטוח הלאומי (מתנדבים) התשל"ח-1978.

במטרה להרחיב את תחולת החוק ולהחילו על מקרים נוספים של מתנדבים הפועלים בשירות צה"ל (דרך משל, אדם שהתנדב לשמש כנהג בשירות יחידה צבאית, שלא בא בגדר הנוסח הקודם) פנינו למוסד הביטוח הלאומי בבקשה לתקן התקנות הנ"ל, ואנו לאורי ריין ודבריים ממושר תוקבו התקנות (ק"ת 4522, תשמ"ג, עמ' 1886). לאחר המילים במחנות צה"ל יכוא "וביחידותיו".

דחינו, אם פעל המתנדב בסיוע ליחידה מיוחדת צה"ל ונפגע עקב כך תוכר המאונת, וזאת כיון שאינה בחוץ מחנה קבע ובין אם לו.

נכנס לתוקפו חוק איסור הונאה

ביום 1 דצמבר 1983 נכנס לתוקפו חוק איסור הונאה בכשרות תשמ"ג-1983.

עיקרו של החוק קובע איסור הצגת מוצר מזון או בית אוכל ככשר כאשר לא ניתנה תעודת הכשר בהתאם לחוק.

ביטול הפטור החלקי למיסוי קצ פקודת מס הכנסה

כידוע, לפי תמצית חקיקת נהנה משרת הקבע הפורש לגמלאות מפטור מסו בשיעור 35% על קצבתו החודשית (כלומר לתקרת מסוימת). פטור זה ניתן גם לקצבאות אגון מקבלים שארימס.

סכום כסף שקיבל משרת קבע עקב היות קצבה פטורה מפטור אף הוא ממס. אם ניתן הפטור על קצבתו שהוגנה מומחת השיעור שחורף מתשיעור הפטור של הקצבה (בנוהגים ביקום לכך תחשיבים מעשינים שנגלים).

לא מסבר ה"גשה" מטעם הממשלה הצעת חוק לפיקוח פקודת מס הכנסה (מס' 58) התשמ"ד-1983 (ח"ח 1652 תשמ"ד עמ' 82) שעניינה פטור זה.

הצעת החקיקה קובעת, כי הפטור ממס לקצבת חודשית ניתן לגמלאי שאין לו הכנסה נוספת כשכיר או כעצמאי, או לגמלאי שפרש פרישה מוקדמת לגמלאות מחמת נכות (אפילו אם יש לו הכנסה נוספת). אם הגיע הגמלאי לגיל 60

נכנס לתוקפו חוק איסור הונאה בכשרות תשמ"ג-1983

תעודת הכשר כאמור יכול שתינתן ע"י רב שהוסמך ע"י מועצת הרבנות הראשית, רב מקומי או רב צבאי שהוסמך ע"י הרב הראשי לצה"ל, לענין תעודת הכשר בצה"ל. במתן תעודת הכשר-קובע החוק-יתחשב הרב בדיוני כשרות בלבד.

ביום 1 בדצמבר 1983 נכנס לתוקפו חוק איסור הונאה בכשרות תשמ"ג-1983. עיקרו של החוק קובע איסור העגת מוצר מזון או בות אוכל ככשר כאשר לא ניתנה תעודת הכשר בהתאם לחוק.

ביטול המסור החלקי למיסוי קצבה - הצעה לתיקון תקודת מס הכנסה

(שמדובר בגבר) או לגיל 55 (שמדובר באשה) זכאי הוא לקבלת המסור ממס כבעבר, ושוב בלי כל קשר לשאלת אם יש לו חכנסת אם לאו. יש להדגיש כי בכל הנוגע להיוון קצבה ע"י אנשי כוחות הביטחון לא ביטלה הוראת המסור רמיא עומדת בעינה. דהיינו השפעת התיקון, הלכה למעשה, על גמלאי שהיוו 25% מקצבתו הצטמצם לאבדן מסור ממס של 10% לערך מקצבתו החודשית. כהערך הוראת אחרת יחול התיקון מיום פירסום החוק לכשיתקבל ברשומות. משמעות הדבר היא, איפוא, שגם בגמלאים שפרשו לפני מועד פירסום התיקון לחוק לא יהיו זכאים לפסדו מאותו מועד ואילך, (כמובן, אם לא נתמלאו בהם תנאי הזכאות החדשים שנקבעו). צה"ל העלה הסתייגויות שונות כנגד התיקון המוצע אשר בדורות בועדת הכספים של חכנסת והנושא טרם טרכס סופית, לכשיחולו התפתחויות נוספות נשוב ונעדכנכם בנדון.

כידוע, לפי המצב חקים גמולת מסור המקביל פורש לגמלאות המסור ממס נסיעו 35% על קצבתו החודשית (בכפוף לתקרת מסוימת). מסור זה נחתך גם לקצבאות אחרו מקבלים שאינם טכום כסף שקיבל מסור קבע עקב היות קצבה פטורה מסור. אף הוא ממס. אם ניתן המסור על קצבה שהוזנה מופחת השיעור שהורו מהשיעור המסור של הקצבה (ונהוגה פיתס לכך החסיבים מעשיים שנקבעו). לא מכבר הוצעה מטעם הממשלה הצעה חוק לתיקון תקודת מס הכנסה (מס' 58) התשמ"ג-1983 (ה"ח 1652 ותשמ"ד עמ' 82) שענינה מסור זה. הצעה התיקון קובעת, כי המסור ממס לקצבת חודשית ינתן לגמלאי שאין לו חכנסת נוספת כשכיר או כעצמאי, או לגמלאי שפרש פרישה מוקדמת לגמלאות מחמת נכות (אפילו אם יש לו חכנסת נוספת). אם הגיע הגמלאי לגיל 60

במתן תעודת הכשר כאמור יכול שתינתן ע"י רב שהוסמך ע"י מועצת הרבנות הראשית, רב מקומי או רב צבאי שהוסמך ע"י הרב הראשי לצה"ל, לענין תעודת הכשר בצה"ל. במתן תעודת הכשר-קובע החוק-יתחשב הרב בדיוני כשרות בלבד.

במחון הצירוף להורות בצו על מעצרו של אדם שאינו אזרח ישראל או תושב ישראל אשר נעצר בלבנון לתקופת החציון בצד ואשר לא העלה על 3 חודשים. איתו קצין יתא רשאי בצו להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של צו המעצר המקורי לתקופת שלא העלה על 3 חודשים. תנאי המעצר יהיו כקבוע בתקנות שהוצאו לפי סעיף 3 לחוק שבכניסו שנת תרס"ט (מעצרים) תשל"ט-1979. התקנות מעניקות לעצירה את התכות לערער על מעצרו בפני ועדת ערר שבראשה יושב שופט בימ"ש מחוזי והעציר יתא רשאי להופיע בפני הועדה בעצמו. עוד קובעות התקנות כי חובה לתביא את דבר האפשרות להגשת ערר ואת הנוהל להגשתו לידועת העציר תוך שבועיים מיום מעצרו ותערר יורו לפני הועדה תוך 14 יום מיום הגשתו.

תיקון הביטוח הלאומי

(מס' 1 (א) (11)) לתקנות הביטוח הלאומי (מבדכיים) תשל"ח-1978 במטרה להרחיב את תחילת החוק לתמיכה על מקרים נוספים של מבדכיים המוגדרים כשירות צה"ל (דרך משל, אדם המסוגל לשמש כנהג בשירות יהודי עובדת של כא בגדר הנוסח הקודם). פכלוד לתוסף לביטוח לאומי בבקשה לתקון התקנות החדשיות לאחר דיון ודברים מפורש תוקף ההצעה (ע"ת 4522, תשמ"ג, עמ' 1886). תמילים במחבות צה"ל יורו הובחתי"וחיו" דהיינו, אם פעל המצורב כשירות צה"ל מיוחדת צה"ל ונפיל קצבה כי חכנסת תאונה, וזאת בין שארע כמון מחנה מסוימת או לו.

צו על תנאי

סרוב לשרת בלבנון

כג"צ 743/83 יעקב סיון זאח'
נגד שר הבטחון ות-רמטכ"ל

1. ביום 22 דצמ' 83 נדונה בבג"ש עתירתם של יעקב סיון והאגודה לדכיות האזרח שעניינה סרוב העותר לצאת לשרות מילואים בלבנון.

2. העובדות נקרא העתירה היו כדלקמן:

א. העותר, הייל מילואים, הועמד לדיון משפטי משום סרובו לשרת בלבנון ובגזר עליו עונש של 36 ימי מאסר.

ב. בתום תקופת המאסר נדרש העותר לצאת לשרות בלבנון בהתאם לצו קריאה נוסף שהוצא לו. הוא סרב נכשט לתקופת מאסר שבית של 28 יום.

ג. תקופת המאסר השנייה תפסיתם יום קודם למועד הדיון בבג"צ, ואילו במועד הדיון היה על העותר להתייצב ביחידתו בהתאם לצו קריאה נוסף שניתן לו למאריך זה.

3. בעתירתו ביקש העותר, כי בג"צ יורה לבטל את עידכון מס' 1 לקובץ הנחיות חזיון לשמ"פ, את צו הקריאה החוזר שניתן לו, ואת החליט המשפטי שבעקבותיו הוא ריצת את עונש המאסר השני.

4. העותר טען בעתירתו על הטענות הבאות:
א. צו קריאה לשרות מילואים יכול שיוצא או ורק לצורך הגשת מסורות של אדם שידום בטחון, קדי: שירות. בהגנת ובשמירת על בטחון המדינה.

השימוש בצווי הקריאה כסנקציה עונשית כנגד סרבני השרות בלבנון חורג מגדר המטרות שלשמן ניתן להוציא הצו ועל כן הוא פסול מיסודו.

ב. אין עונשין אדם אלא בחליכי המשפט הקבועים בחוק ואין להוסיף על העונש שנפסק לנאשם עונשים אחרים באמצעים חוץ משפטיים, כמו צווי קריאה חוזרים ונשנים.

ג. צו קריאה השני הושלח לעותר בטל משום שלא קויימו לגביו תוראות פקודת הצבא בדבר החובה לשלוח הצו בהתאם של 42 יום וחחובה לשמור על מרווחי זמן מנימליים בין שמי"ם אחד למשנהו.

ד. עדכון מס' 1 לקובץ הנחיות חזיון לשמ"פ אשר קבע, כי הייל המסרב לשרת במקום שנקבע לו, יישפט ויקבל מיד עם כליאתו צו קריאה לשרות מילואים, ללא כל התראת, להאריך המאסר למועד סיום תקופת הכליאה, הוא פסול ובטל, בהיותו מפלה לרעת את סרבני השרות בלבנון בהשוואת לחבושים או לאנשי מילואים אחרים שצטוו עבירה חוץ שרונם, שהרי בעוד שאיש מילואים הנשפט ובכלל אגב נקרא לשמ"פ אלא בהתאם למועדי הקריאה של שאר היילי לחידתו, הרי שסרבני השרות נקרא באופן "אוטומטי" לשמ"פ ממועד סיום תקופת הכליאה ואילך, בלא כל קשר לתקופת המילואים של שאר היילי יחידתו.

ה. עדכון מס' 12 להנחיות, אשר תיקן את עידכון מס' 1, בקובעו, כי קריאה חוזרת של סרבני שירות תהא יבחשת

לצורכי הצבא" נגזע אף הוא באי חוקיות, שכן עולה משבז, כי חובה לקרוא את העותר לשמ"פ מייד בתום המאסר צאלו שאלת כמיצות שירותו תבדק אם בכלל, רק אח"כ. ללמדו לפי סענת העותר - כי הקריאה עצמה אינה בעשית לאור שהוברר קיום הצורך הצבאי, אלא היא בעשית כאופן אוטומטי וח"צורך הצבאי אינו אלא נסיון להצדיק כדיעבד.

5. משנבדקו לטענות העותר היו בתמצית כדלקמן:

א. לפי סעיף 23 לחקק השרות בטחון הקריאה בה איש מילואים ריצת עונש מאסר או מאסר לפי פס"ד של בית משפט, בית דין צבאי או קצין שירות בכלי אינה נמנית לצורך שירות הצבאי, זולת אם נקבע בהסתייגות מפורשת אחרת. סרובו העותר להתייצב לעונש מאסר בכלל צבאי בגין סרובו לשרת בלבנון, אינו פוסל עצמו מחובתו לשרת במילואים, ועל כן אין מניעה חוקית ליתר לו צווי קריאה חוזרים ונשנים עד אשר ישרת את תקופת שירות המילואים, שהוא חייב בה לפי חוק שירות בטחון. צווי הקריאה אינם מחויבים, איפוא אמצעי ענישה אלא כל מטרתם להביא לכך שהסרבני לשרת את תקופת המילואים שהוא חייב לשרת ככל אזרח אחר במדינה.

ב. צויל אינו יכול להשלים עם תופעת של סירוב לצניח לפקודות חוקיות באיך מקום השרות, הנושאת אופי של מחאה פוליטית מאורגנת, וכן אינו יכלל להסכים למצב, שבו הייליים יפכלו פקודות לשרת במקום שנקבע להם ע"י נכונותם לרצות עונש מאסר או מאסר. יש להתאק בחוקף כנגד כל נסיון לשרות אופי פוליטי

השיקולים והסמכויות לאטימות בתיים ביהודה ושומרון על פי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעות חרום) 1945

בג"ץ 354/83 אל עגורמה נ.
מפקד כוחות צה"ל באירופה
בספטמבר 83 נהז בית המשפט הגב-
וח לצדק פסק דין כעצין אטימות
חדר בבית, במחנה הפליטים עיידה
שבאזור בית לחם על פי תקנה
119 לתקנות ההגנה (שעה חרום)
1945.

בפסק דין זה אישר בג"ץ לממשל
הצבאי לאטום חדר בבית במסלכות
בהן נדרשו, בשבועה מקרים, בקבוקי
חבירה על טכוניות של צה"ל ושל
משמר הגבול וכן על אוטובוסים
ישראלים, כאשר בקבוקים אלו
לא גרמו לפגיעה בנפש ואף לא
לכדק ממשי לרכוש.

ב"כ העותר ע"ד ל. צמל, מענה
בפני בית המשפט העליון כי אם
תאושר האטימות במסלכות האמורות
יחא בכך משום אישור לאטימת בתים
כדבר שבשגרה גם במקרים שאין
בהם נסיבות חמורות.

בית המשפט העליון לא קיבל
אח הטעון של ב"כ העותר ואישר
אח אטימת חדר בביתו וקבע כי
אין כירי בית המשפט לומר כי
שיקוליו של המפקד הצבאי הרגו
ממסגרת חפירות וכן כי החלטתו

מעידה על איזון מאדים בין מעשי
הפגוע לסנקציה שנקט בה, לאור
חובתו של המפקד לשמור על
חוק וחסדר הציבורי באזור
ולחגן על מי שמשתמש בדרכים
הצבוריות, יהודים וערבים
כאחד.

בפסק דין זה הרכיב בית המשפט
העליון את ההלכה שנקבעה
לפני כן בפסקת בג"ץ בנוגע
לסמכויות לאטימת והחיסה בתים
על פי תקנה 119 התמורה.

בעבר אישר בית המשפט העליון הדיסת
או אטימת בתים רק כאשר הפגוע החבלני
היה קטלני (השורה: בג"ץ 361/82 -
רצה דוד רוזנפלד השומן מארודיון ; בג"ץ
572/82 - שני מעשי רצה בפתח-הקוח,
כג"ץ 681/82 שלוש מעשי רצה בנפת רמאללה,
ובג"ץ 126/83 - רצה אטור אוהנה), או
שנגרשו עקב כך פגיעה קשה (השורה:
בג"ץ 274/82 - קטיעה כף רגלו של הייל),
או כאשר תגית שמש לאכסון אמל"ח (בשט,
חומרי נפץ וכד') (השורה: בג"ץ 434/79
בג"ץ 22/81).

בפסק הדין האחרון אישר בית המשפט לאטום
חדר בבית גם בגין נסיונות שלא הצליחו
לפגוע בחיי אדם, כנראה על רקע המשקל
המסביר של שבועה במסלכות פגוע.

(ענף חדין הבינלאומי)

מעמדה של ישראל בלבנון

בג"ץ 593/82 ע"ד לאה צמל
יח"ל נ. שר הכסחור
במאיר 13.7.1983 ניתן על ידי
בית המשפט העליון פסק דין
כעצין. עתירות מעצורים מאמצאר
בית המשפט היה אמור לדון בשתי
מובאות:
א. תבטים המשפט למעצרים של
הכלואים.
ב. זכותם של העצורים להיפגש
עם יורכי דין.
במסגרת המשפט הסכימה מדינת
ישראל להתיר מפגשים בין עצורים
לעורכי דין בעלי אישור בלתי
מגויג על פי חש"י, במסגרת
התבטים מעצור על ידי צה"ל.
המשפט היה צריך להכריע
על כך, במסגרת מסלכות
של יח"ל, לעצור מחבלים כלבנון
ולחזיקם במעצר בלבנון, אולם
בית המשפט ביצע את התזדמנות
שניתנה לו, והחליט אח היריעה
דין גם בשאלת מעמדה של ישראל
בלבנון ובמסגרת מסלכותו של
בית המשפט הגבוה לצדק לבחון
אח מעמדה של מדינת ישראל בשתיא
פועלת מתוך לגבולותיה הטריטור-
יאליים.
לכך מסרות המעצר פסק בית
המשפט כי לסוח לוחם הפועל מחוץ
לגבולותיה הטריטוריאליים של
מדינתו יש מסכות כללית לעצור
כל אדם המסכן את בטחונו כוחותיו
וזאת ללא שטר למעמדו בשטח אלו
מלש. למעשה, משנקבע שכות פולש
זכאי לערוך מעצרים ללא שטר
למעמדו בשטח, לא היה כל צורך

**ת בונים ביהודה ושומרון
הגנה (שעת הרום) 1945**

מעידה על איזון מחלים בין מעשי המגויע לסנקציה שנקט בה, לאור חובתו של המפקד לשמור על החוק והסדר הציבורי באיזור ולחגור על מי שמתמש בדרכים הצבוריות, יהודים וערבים כאחד.

בפסק דין זה הרהיב בית המשפט העליון את החלטה שנקבעה לפני כן בפסיקה בג"ץ בנוגע לסמכויות לאכיפת והרמת כתיים על פי תקנה 119 האמורה.

בעבר אישר בית המשפט העליון הדינים או אכיפת כתיים דם כאשר הפגוע החלכני היה פלסני (השורה: בג"ץ 361/82 - רצח דוד רוזנפלד השומר שהורדיון ; בג"ץ 572/82 - שני מעשי רצח במחנה-תקוה, בג"ץ 681/82 שלוש מעשי רצח בגפה רסאללה, ובג"ץ 126/83 - רצח אסתר אוחנה), או שנגרמה עקב כך פגיעה קשה (השורה: בג"ץ 274/82 - קטיעת כף היד של חיליל), או כאשר היתה שמש לאספון אמל"ח (פסק, הורמרי זמן זכרי) (השורה: בג"ץ 434/79 בג"ץ 22/81).

בפסק הדין האחרון אישר בית המשפט לאסור חדר בבית גם בגין נסיגנות שלא הצליחו לפגוע בחיי אדם, כנראה על רקע המשקל המצטבר של שבוע נסיונות פגוע.

(קנה הדין הבינלאומי)

מעמדה של ישראל בלבנון וסמכותה לעצור מתגלים

בג"ץ 593/82 עו"ד לאה צמל ואח' נ. שר הבטחון
בתיאריך 13.7.1983 ניתן על ידי בית המשפט העליון פסק דין בענין קתירות העצורים מאמצא בית המשפט היה אמור לדון בשתי פלוגות:
א. הבטים המשפטי למעצרים של הכלואים.

ב. זכותם של העצורים להיפגש עם עורכי דינו במהלך המשפט הסביתה מדינת ישראל להחזיר מפגשים בין עצורים לעורכי דינו בעלי אישור בלתי מפוריג על פי חש"ע, במסגרת סגול שיקבע על ידי צה"ל. בית המשפט היה צריך להכריע, אם כן, רק פסוגיית סמכותה של ישראל לעצור מחבלים בלבנון ולהחזיקם במעצר בלבנון, אולם בית המשפט ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, להרחיב את היריעה ודן גם בשאלה מעמדה של ישראל בלבנון ובסוגיית סמכותה של בית המשפט הגבוה לצדק לבחון את מעשיה של מדינת ישראל כשחיא פועלת מחוץ לגבולותיה הטריטוריאליים.

לענין סמכות המעצר פסק בית המשפט כי לכוח לוחם הפועל מחוץ לגבולותיה הטריטוריאליים של מדינתו יש סמכות כללית לעצור כל אדם המסכן את בטחונו בחותמו וזאת ללא קשר למעמדו בשטח אליו פלש. למעשה, משנקבע שכוח פולש זכאי לערוך מעצרים ללא קשר למעמדו בשטח, לא היה כל צורך

לבחון אם שאלה מעמדה של ישראל בלבנון למרות זאת קבע בית המשפט, מפי השופט שמגר, כי צה"ל הוא כמעט צבא כיבוש בלבנון. השופט הסתמך על תקנה 42 לתקנות הנספחות לאמנת האג משנת 1907 אשר קובעת מבחן אוניקסיבי לכיבוש-מבחן "השליטה האפקטיבית" על פי מבחן זה משלש צה"ל שליטה אפקטיבית בלבנון, חפר לצבא כיבוש, ואין נפקא מינה לענין זה כוונותיה והצהרותיה של ממשלת ישראל.

בית המשפט הוסיף וזקע כי חסכם שכינת נשק, גם במשמעותו המודרנית אינו מסיים, כשלעצמו, את מצב המלחמה. שאלה נוספת שנדונה על ידי בית המשפט היא כעצם סמכותו של בית המשפט לבקר את פעולות זרועותיה של מדינת ישראל, גם כשאלה פועלים מחוץ לגבולות הטריטוריאליים של המדינה. בית המשפט פסק כי אכן הוא מוסמך לכך. בית המשפט לא היה מוכן לקבל, לעת עתה, את הרעיון שמעשיה של מדינת ישראל, מחוץ לגבולותיה וכלפי חושבים זרים, אינם צריכים להיבחן על פי אמות מידה של משפט לאומי, באשר הם נוגעים ליחסיה הבינלאומיים של המדינה ולמישור הדיפלומטי.

(ענף הדין הבינלאומי)

האם כוחות צה"ל מוסמכים להפריש מוצלים אזרחיים שובעלות מוצלים בלבנון

בג"צ 574/82 אל בארד נ' שר המזון
בג"צ 362/83 The Mechanical Establishment
ב. שר הכטנתן

המדינה בשתי עתירות שהוגשו ע"י תושבים לבנוניים בגוש החרמה רבוש של ארגוני מחבלים בעת מבצע של"ג. בעתירה הראשונה נדרשה הפיכת של מפעל פלמטיק בגעמה שליד דמוז. העותר, נוצרי לכבודי, טוען כי רבוש מתגלד בשם "צאמדי" את מפעל הפלמטיק. לסענת העותר, "ההסכם בינו לבין "צאמדי" נחתם אסנם אחרי החילת המצע של"ג אך תמו"ש לקראתו הוא עוד לפני המבצע, ומכל מקום "צאמדי" המגדיר ממנו ברש"ב כביכול המפעל הינו אגודת צדקה לבנונית שאין לה קשר עם ארגוני המחבלים, דאף אם כן-העותר לא ידע ולא יכול היה לדעת על כך. חוגש המפדיר השובה של איש אמ"ן, בהצתיר המפדיר נאמר כי "צאמדי" אינה אגודת צדקה תמימה אלא תזרוץ הכלכלית של אש"ף שמסיימת מפעלים לכליליים וחברותיהם רבים, ואש"ף רואה בו חלק בלתי גפרד ממנו. כמו-כן נטען בהצתיר כי מפעל הפלמטיק השליין לצאמדי וכי כל מי שחבר או המפעל, ידע על הקשר בינו לבין ארגוני המחבלים בחירת המפעל מלא כרזתה של ארגוני המחבלים. לפיכך נטיבות העיסקה מצביעים על כך שהעסקת חיתה פלמטיק ומסרה לפנוע מטויל מלתוס את המפעל. חוגש גם הצתיר השובה ע"י הרמטכ"ל הקודם ר/א איתן, בהצתיר הרמטכ"ל פורטו מסרות מצע של"ג שהיו רחבות יותר מאשר פגיעה בתשתית הצבאית של אש"ף אלא הן כללו את חרם כל התשתית של אש"ף בלבנון, לרבות התשתית הכלכלית, וזאת משום שאש"ף עצמו לא תפזין כמאבק נגד ישראל בין המסגרות הצבאיות לבין יעדים אזרחיים.

העתיקה השגנה דנה בהפיסת מחסן ברזל גדול בלבנון. צה"ל תמס את המחסן ומסעם שהמסן היה שייך לחזית העממה לשחרור פלמטיק של ג'ורג' חביש, מנהל על כרז אנשיה ושימש אותה למטרותיה הצבאיות. העותרים, בעלי המניות של החברה בעלת המפעל, הצתירו כי אין קשר בין החברה לביןם לבין החזית העממית. הצתיר התשובה הממך ברובו על ראיות הסויות שביצת"ש בעליון אשר את חסונתם.

פדין במזי העתירות אורז, ועלם הבעיות העקרוניות שהעלו לקבע חויב מיוחד של 5 עובדים שבדלל את הנשיא שמגר, מי"מ המשרה בן-פדת והשופטים ברק, שי' לרין וביסקי.

עיקרי הטענות המשמיות מטעם המדינה הם:

- א. נושא העתירות הוא בלתי שפייט, לראשונה במסעם הישראלי מועלית בצורת מפרשת קצתה "מעשה מדינה" שהו שה אי שפיותה הסוגית של העילות המדינת סמוץ לגבולותיה בהם לאששים שאינם אזרחים. טענה הוא שפיותה מבוססת גם על העומדה שהמדובר בפעולה מלחמתית.
- ב. הרכוש בלקה בשלל מלתם (Booty of War).

העתירות מעוררות גם בעיות מעליות של מעמד קסח לבנון שביד צה"ל, הוא המדובר בשטה בבוש את לאו- כמו-כן העתירות מעוררות את שאלת מעמדו המשפטי של אש"ף, האם יש לראותה כשלוחה של מדינת-אויב, האם יש לראותה כגוף מיטי או כגוף ציבורי רבו. צחקימו שני ימל דיונים, וצבאית ינוא- נקטנו- שלושה ימים-נוספים להמשך הדיון בעתירה.

נוסיף-נגדווח על כך, (ענף חרין הביבלאויל)

שמכות צה"ל למוות קצין לוח אזהר עובד צבא

בג"צ 574/82 אל בארד נ' שר המזון
בג"צ 362/83 The Mechanical Establishment
ב. שר הכטנתן

העתיקה השגנה דנה בהפיסת מחסן ברזל גדול בלבנון. צה"ל תמס את המחסן ומסעם שהמסן היה שייך לחזית העממה לשחרור פלמטיק של ג'ורג' חביש, מנהל על כרז אנשיה ושימש אותה למטרותיה הצבאיות. העותרים, בעלי המניות של החברה בעלת המפעל, הצתירו כי אין קשר בין החברה לביןם לבין החזית העממית. הצתיר התשובה הממך ברובו על ראיות הסויות שביצת"ש בעליון אשר את חסונתם.

פדין במזי העתירות אורז, ועלם הבעיות העקרוניות שהעלו לקבע חויב מיוחד של 5 עובדים שבדלל את הנשיא שמגר, מי"מ המשרה בן-פדת והשופטים ברק, שי' לרין וביסקי.

עיקרי הטענות המשמיות מטעם המדינה הם:

- א. נושא העתירות הוא בלתי שפייט, לראשונה במסעם הישראלי מועלית בצורת מפרשת קצתה "מעשה מדינה" שהו שה אי שפיותה הסוגית של העילות המדינת סמוץ לגבולותיה בהם לאששים שאינם אזרחים. טענה הוא שפיותה מבוססת גם על העומדה שהמדובר בפעולה מלחמתית.
- ב. הרכוש בלקה בשלל מלתם (Booty of War).

העתירות מעוררות גם בעיות מעליות של מעמד קסח לבנון שביד צה"ל, הוא המדובר בשטה בבוש את לאו- כמו-כן העתירות מעוררות את שאלת מעמדו המשפטי של אש"ף, האם יש לראותה כשלוחה של מדינת-אויב, האם יש לראותה כגוף מיטי או כגוף ציבורי רבו. צחקימו שני ימל דיונים, וצבאית ינוא- נקטנו- שלושה ימים-נוספים להמשך הדיון בעתירה.

נוסיף-נגדווח על כך, (ענף חרין הביבלאויל)

סמכות צה"ל למוות קצין לתפקיד שאויש ע"י אזרח עובד צבא

ניחוחו נלמדי פמ"ד בבג"ץ

676/82 תחמ"ד תשל"ב

ראש המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

ע"י המטה הכללי ואח'

טענו העותרים, כי מהבחינה העניינית אין סא"ל פאר מתאימה לכהן בתפקיד זה. המשיבים טענו, כי הגובה העובדתי שהוצגה בעתירה לקחה באור דיוק ובהעלמת פרטים מהותיים. לטענתם מונח-סא"ל פאר כהן, משקנלים עניינים, בתום לב ובזהר ראויים. המשיבים טענו, כי יש הפקירה נסיון לשלול מצה"ל את סמכותו למנות לפי שיקול דעתו אזרחי או היילים לתפקידים צבאיים ולחעניק לוועדי העובדים דריסת רגל במינויים אילו. המשיבים ביקשו מביהמ"ש הגבוה לצדק לדרוש נסיון זה. המשיבים טענו, כי הכלל שבג"ץ אינו עושה עצמו ועדת מינויים ואינו מעביר חתה שבת בלשונות את שיקול דעתו של רשות המטבח אדם לתפקיד צה"ל לחזק אף ביתר שאת במינויים וצ"ל בכלל ובפרט. לתפקיד מכיר בהתנה שידור בפרט. ומכל מקום מינויה של הגב' פאר נעשה על בסיס שיקולים ענייניים וראויים. עוד טענו המשיבים, כי סעיף 2 להסכם הקיבוצי לכל אינו גורע לענין, כי העותרים מגויסים מלהסתמך עליו וכי מפל מקום נהגו המשיבים לפלו. המשיבים טענו, כי שיש צורך להילל לתפקיד בו שימש אזרח חינו מעשה של יום ביום כצבא ואינו פוגע בכל זכות מוגנת של העובדים האזרחיים בצה"ל. לבסוף טענו המשיבים, כי הגב' פאר בגידותה של גב' פאר צה"ל שנעשה לאחר שמונתה לתפקיד באזרחות, מדי-לפגרת בשירות המינוי, והכל על-פי פנים מינוי לתפקיד כשצנינת חומר כל טענה הנראית מהסכם הקיבוצי. לבלתי רלוונטית. בג"ץ זתה-אז העתירה ביום בו נעשתה. פסק הדין על-פי-המקור ניתן לפני זמן קצר. מ"ם נשאו ביהמ"ש העליון (כהנ"ל) דעה מ. שמגר שנתן את פסק הדין לפני מספר

המשיבה המבקשת רבת בתביעה. מסתבר ברוב גדול בלשונות. צה"ל תמס את המהפכה המעשה המהפכני היה שייך להיות העמדה להחריף על-פני של ג' רג' ח"ש, מנוחל על-פני אנשיה ושימש אותה למטרות הצבאיות. מעמדות, בעלי המשיבים של החברה בעלת המפעל, הצהירה כי אין קשר בין החברה ובכנס. לבידן שותפות העמדות. המשיבים המשיבה המבקשת בדרגה על ראיות הסויות שבתביעה העליון אשר את המינויים. הדין בשאלה העתירה אשר, ועל-פני הענין העיקריים שנועלו כשם-הדבר מיוחד של 5 טרפטים שצ"ל את הנשיא שמגר, ימים מבטיח בן-שנים ושש-שנים ברק, ש"י לוי וביסקי. עיקרי הטענות המהפכיות מטעם העדינה הם:

א. נושא העתירה הוא כללי, שייך לדאגת הממשל הישראלי מנועלית כצדק מפורש. שנת "מנשה מדינה" שפרו שא אי שפיתוח המנויה של פעילות המליכה מתוך לגבולותיה כנתם לאנשים שאינם אזרחים טענה. ואי שפיתוח מפורש גם על העובדה שהמדובר בפעילות מלחמתית.

ב. הרכוש בלקח כשלי מלחמה (Booty of War) העתירות מעוררות גם-בעיות של מינויות של מעשה קשה לבנון שביד צה"ל, האם המדובר בשטח כבוש או לא? כמו-כן העתירות מעוררות את שאלה מעמדו המשפטי של אש"ף, האם יש לראותה כשלושה של מדינות מאויב, האם יש לראותה כגוף פרטי או כגוף ציבורי וכי. צחקינו שני יצי קייבנים, ובהאשית ינואר בקפני-שלושה ימים-נוספים לתמוך הדין בעתירה. נוסף נכודות על-פני המינויים (ע"פ הדין הבינלאומי)

דין הדיירים לטובת קרן
התעוררות

ב"כ הדין 128/83
אשרת הרשעה והפערות בעניניה של
החוקת רשימת שטח פסיכית בניגוד
לפ"ד (א"י) לפקודת חמשים המסו-
כנים (ג"ח) תשל"ג - 1973. תראיות
ש"י ון את הבסיס להרשעה היו
המלוח בריקת שתי יומימצאי סבילת
הדין בכלורופורם, אשר נלקחו
ממקור כספון לביצוע העבירה.

לפעול
כל אחד מהממצאים הללו שלעצמו
אשרי שלא ימייק לכלל הרשעה ללא
הרשעה האחרת, אולם סניח הממצאים
הללו גם יחד מבחינת משקלם
הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.

הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.
הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.

הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.
הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.

הרשעות השוכות באשר למסכות
הצבא באיוש הפקידים צבאיים.
נפסק כי לא יכול להיות מסק
בכך שאיוש הפקיד צבאי ע"י
חייל מסוד לחלוטין לשקול
דעתו של הרשעה הצבאית
הנובעת מדבר, וזאת בשל אופיה
של המערכת הצבאית המוסתת על
הירארכיה פיקודית
לקביעה בית המשפט אין להקלות
על הרעה, כי בכל הנוגע למצוי
בוטאי הפקידים בצבא יהיה על
(ענף יעוצ וחסיקה)

הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.
הדין המספיק לקביעת פיצוא
מדין לביצוע העבירה והדין
ללא המלוח ממוג השישי.

חובת הפרטום בתלכי המבנה על כי הדין המקומי
זתהיקת הבטחון ביהודה השותרות

ב"כ הדין 128/83
נ. ראש המנהל האזרחי לארץ
ואח'
באוקטובר 83 חזר בית המשפט להכנות
לצדק מסק דין בעתירה שהגישו התגובים
מאריאל ושכונתה לכבוד הליכי הבטחון
לשכונה מקווימת בארץ.
טענת העותרים היתה, בהצטרף כי
הכלית המתאר לברית השכונת, ובשם
העתירה, היתה לא תוקפת במהות ולא
קוימת כל הליכי התגובה בדין יקר
חמת השכונה הפגע באיכות חיהם של
התושבים הגרים בשכונה לשכונת
המתוכננת.
ב"כ היועץ המשפטי לממשלה טען שהדין
בית המשפט העליון כי הליכי התגובה
באריאל בעשו בחסר בו עסק בו
ראוי היה לעוררים שלא היו מבינים
עתירה זו בפני בג"ץ, שכן את טענות
בדבר אי החוקיות של הליכי התגובה
בארץ נכונת, כי יש לא הבאים
במסגרת גרימ בבנו שלא בדין, על
כל המשמע מכך.

בית המשפט העליון קיבל את טענת
העותרים וקבע כי לא בעשה פרטום
כחוק להכנות המתאר (הפרטום בעשה
בעתו אחד ולא בשניים) ודבר
התקפה החברתית והתודעת על חזכות
לחגש התגבירות לא פורטום
במסדרי המועצה המקומית ולא
המתאר של לדייקת התושבים
במקום.
בית המשפט העליון מסק כי אין לדאות
בוועדו שהשגם שואים על הזכות להגיש
התנגדותות שגם טכני נגמס זה
שלעצמו דינו לקבלת העתירה (בנוסף
לפגמים ציטטים בבואש זה שמצא בית
המשפט בפעולת הרשעות בארץ).

בית המשפט העליון קיבל את טענת
העותרים וקבע כי העובדה שהעותרים
תוקמים את חוקיות ההכנות שלל פיה הם עצמם
קיבלו היתרי ברית ובנו את בחיהם,
אזה צריכה לגרום לדחיית העתירה.
(ענף הדין חבינלאומי)

חיוב הביצועים לטובת קרן התמורה

ע"פ סדר 240/83 וראו"ל המצ"ר

אישור הרשעה המערער בעבירה על החוקה ושימוש בטובת הקרן בביצוע הביצועים (ראו"ל) לפקודת המסים המסדית כ"ט (ג"ח) תשל"ג - 1973. תראיות שאינן את המסים להרשעה חיו המצ"ר בדיקה שהן נעשות ביטולן וראיות בעל-הרשעה, אשר נלשחו המעורר המסורן לביצוע העבירה.

לפיכך, אחר המימנאים הללו כללעצמו אשר שלא יטפיק לכלל הרשעה ללא זדמנת האמת, אולם שני הממצאים הללו גם יחד, מבחינת משקלם המאזיח למסקנים לקביעת מימצא מר"ע בענין התמורה ושימוש בטובת הקרן מסוג חשישי".

יחד עם זאת קבע כיד"צ לערעורים כי הממצאים כאלה אינם בגדר ראיות הלוטה שאינן מחייבות את המסדית לקבוע, ליתכנו שיקרים שכאם יאכל האדם שנתגלה בו הממצאים האמורים לתת הסבר אמין מניח את הדין הממצאים כאלה התגלו בגופו והר"ע זאת, קובדתית לא החזיק המסים ולא עשה שימוש בהם כגון כאשר נוצר מבט יד מקורי בינו לבין אדם אחר, שאין מחלוקת כי ידיו הן מגואלות בשרידי ממים מסוג חשישי... אולם במקרה כגון דא צריך הנאשם להציג ראיות ולשכנע את בית הדין שאומנם כן המקיימו נסיבות כאלה...".

הרשעה בהחזקת סם על יסוד המצא בדיקות בלבד

ע"פ סדר 251/83 מלכ"ג, המצ"ר

המעוררת גנבה מחברתה ליחידה המאזנה ובעלותה רכשה לעצמה בגדים באי.ס. תחבר, כי גם משותגלחה העבירה לא השיבה המערערות לחברתה את הגזק שגרם לה. לפיכך, החליט כיד"צ לערעורים להוסיף על קונש המאסר שבגזר גם חיוב הביצועים.

וכך נמסר: "... שינוי נוסף בגזר הדין יתא בכך שקבענו כפי שראוי היה שביח הדין קמא יקבע, כי במקרה זה יש לעשות שימוש בממצוא הקבועה בסעיף 35 לחשי"צ תשס"ו - 1955, היינו במסמכת לחיוב הביצועים, בית הדין קמא לא עשה שימוש במסמכות זו אלא צידד במסדית דינו כי בידי המתלוננת... החזקה להגיש הביעה אזרחית כנגד המערערות...".

ע"פ סדר 240/83 וראו"ל המצ"ר

ביד"צ לערעורים זיכת את המערערים מתחילת טע מבוזר אשר כמצא בשרידיה חסלא בדי הדינו הם ערשט מאשר על עבירות קודמתה. המערערים לא הסכים לראות כיד"צ לערעורים במקום כלצוע העבירה, הוכחה מלאה לאחירתם הפלילית.

נקבע: "... המדובר בחדר שרותים שבחוככי חלא ומסכע ברשעהו, נודע זה לשימוש של ציבור כלואים במספר ניכר. נכון הוא כי יתכנו מקרים שבהם עצם הנוכחות במקום ביצוע העבירה היתה לת עצמה משקל ראיתי רב, אשר אפשר שיתחזק ויתעצם בראיות נסיבות נוספות, עד כדי הרשעה בפלילים. אולם, בהעדר ראיות ממשיות אחרות לאותה נוכחות, הרי הרשעה אינה מוצדקת...".

המשויות הפיקודיות כצבא עולם של גזרם כלפיו שאינו נמנה על אליו להם כמות המערכת הצבאית מבזה חוק יסודי וחצב (שר הכסותן הממשלה).

כל עוד לא נסכעה בדין קביעה ממדשה אחרת, דעה כלל זה לכל יחידה צבאית ויחידה אופיה אשר יחלה - יחידה המשתלבת לדרג הממוקם, הידוע המסדיע או דרג השרידות המצליח צה"ל בכלל זה.

(ענף יעוצ וחטיקה)

החוק על פי הדין התקומי

בית המשפט העליון קיבל את טענת העוררים והקבע כי לא נעשה מירום בחוק להכבדה המוחר. (הפ"ס"מ נעשה בעתון אחר ולא בשבועים) דובר המפקח המכביל והתודעה על הזכות להגיש התבדיריחו לא פורסמו במשרדי המועצה המקומית ולא התפאו בכל מלידיעה התושבים במקומם.

בית המשפט העליון פסק כי אין לראות בהעדר מוסמך ממוקם על הזכות להגיש התבדיריחו שגם שוכנו ופגם זה בשלעצמו חייבו לקבלת העתירה (במסוף לשממים טיטופים בברשה זה שמצא בית המשפט באפוקלח הישרדות באר"ש).

בית המשפט הדסיף וקבע כי העובדה שהעוררים זורקמים את חוקיות החכנית שעל פיה הם פגמו קיבלו היחיד בבית דבנו את כתיחתם אצבה צריכה לגרום לדחיית העתירה.

(ענף הדין הבינלאומי)

חייל שנפגע בעת חופשתו תוך כדי פעילות גופנית לשפוח כושרו - אינו זכאי להטבות הניתנות על פי חוקי השיקום

במסגרת דין עקרוני (ר"ע 507/82 אבו וקור נ. קצין התגמולים) קבע ביהמ"ש כי חייל שנפגע בעת חופשתו תוך כדי פעילות גופנית שמטרתה לשפר את כושרו הגופני ולהכשירו לתפקיד אחר - אינה פגיעה "עקב השרות" ואינה מזכה אותו בזכויות הניתנות עפ"י חוקי השיקום.

חייל בשירות סדיר, אפסכאי ביחידתו, בקש להתקבל לקורס קצינים ולשם כך החל מיוזמתו לשפר את כושרו הגופני בין היתר באמצעות תרגילי ריצה; הן בתורתו ביחידתו והן בתורתו בחופשה.

באחד הימים בהיותו בחופשה יצא לריצה ספורטיבית לאורך הכביש הסמוך לבינת ותוך כדי אותה ריצה גדרס למרות עייפות מכובדת תולפת.

הוריו של החייל הגישו בקשה לקצין התגמולים לתכיר בזכאותם על פי חוק משפחות חיילים שנפגעו במערכה (תגמולים ושיקום) תש"י - 1950 אולם קצין התגמולים דחה את בקשתם בטענה כי מותו של החייל לא נגרם עקב שרותו. אף ביהמ"ש המתוזז דחה את ערעורם של המבקשים מאותו טעם מש, והעניין הגיע לביהמ"ש העליון.

ביהמ"ש העליון מפי השופט דב לוין טמך ידו על החלטת קצין התגמולים וביהמ"ש המתוזז בקבעו כי פעילותו הגופנית של המנוח לא נועדה לקדם את מטרותיו של צה"ל או שהיא נתבססה אם במפורש ואם מכללא מנסיבות שרותו אלא היא נועדה לקדם את עניניו האישיים למען ישתפרו סיכוייו לחלץ מתפקידו הנוכחי לטובת תפקיד אחר. קצין, לפיכך, קובע ביהמ"ש, אין פגיעה תוך כדי פעילות זו, פגיעה "עקב השרות".

עוד קובע ביהמ"ש העליון כי אמנם יכול ובעקיפין גם צה"ל יצא בשכרו מפעילות זו או אין זה משנה את העובדה תבסיסית שאותה פעילות לא כוונה במישורו או בעקיפין לתרום לקידום מטרות צה"ל ולא היתה נדרשה מבחינת צרכי השירות של אותו חייל.

זדחנה תביעת זיקין שהוגשו בניסו בעל עבר פלילי אשר גר ממחסן תחמושת לפציטתם ש

פסק הדין אושר בעליון (י.ע.א. 796/80 אר השופט בליסקי): "אין בגיוס בעל עבר פלילי לבסס עילת רשלנות כנגד המדינה".

חייל בשירות חובה "בעל עבר פלילי" נטל ותשליון אחד פתח למועדון תופת אנשים בבח שלושת מבאי המוגדרו ושבעה אחרים - בינו

הביעת המערער כנגד המדינה התבססה על רי כנפשו ובאי נקיטת אמצעי שמירה וזמירות לידיו אותו חייל.

ביהמ"ש קבע כי לא תוכה כי אמנם סבל הח שלא כל הפרעה נפשית מחייבת חמנעות מגל ומשאלות במחור.

עוד קובע ביהמ"ש כי אין אסור במקורות עבר פלילי אם כי יתכן שיטבה מדיניות ע מקרה השאלה היא שאלה שבשקול דעתו של ז

לענין רשלנות המדינה באי מליעת הגעתו עצם המגע של חייל עם נשק בעת שרותו הו במסגרת השירות. אין אמנם להמעיט מהחור לדרוש כי ניתן להעמיד לכל חייל בן לו של החייל - מטילים ביהמ"ש - בתסילו די

כה כללי שגרתי באופיו וכה מתריד בבלי בתחום הצמיח מראש של המדינה.

נדחתה תביעת זיוון שהוגשה כנגד המדינה בעילת רשלנותה בגיוס בעל עבר פלילי אשר גרם בהחלטת רימון שגוב המחסן התמוזות לפציעתם של שבעה מוחלם של שלושה

פסק הדין אושר בעליון (ע.א. 796/80 אוהבה נ. עזרא אבקהם ומדינת ישראל) המשפטיסקי יאיון בגיוס בעל עבר פלילי אשר בצע מעשה בלתי צפוי שכוון כדי לכבס עילת רשלנות כנגד המדינה.

זיויל בשרות חובת "בעל עבר פלילי" נכלל ללא רשוח מספר רימונים ממחסן התמוזת המשפטיסקי אחרי חמש לפנדיון תומט אנשים בנתה ליה עקב התמוזצות הרדימון בחרגור שלושה מבלי המנצרוך ושבעה אחרים - כיניהם המערער - נפצעו.

הבליעת המערער כנגד המדינה התבססה על רשלנותה בגיוס בעל עבר פלילי, מעורער בנפשו ובאי נקיטת אמצעי שמירה וזהירות מספיקים על מנת לפצוע הגעת הרימונים לידיו אותו זיויל.

ביהמ"ש קבע כי לא הוכח כי אמנם סבל הזיויל מתפוצה בפשוח בעת גיוסו מת גם שלא כל הפרעה בפליטת פחיתת המנערת מגיוס לאח"ל המבחרים לכך גקבעו בתקנות המדינה במסגרת זמ.

עוד קובע ביהמ"ש כי אין אסור בפקודות המסכ"ל או בתוראות החוק לגיוס בעלי עבר פלילי אם כי יתכן שיטבה מדיניות שלא לגייס בעלי עבר פלילי מסויים בכל מקרה השאלה היא שאלה שבסקול דעתו של הפוקד.

לפני נדחת המדינה בלי מגיעת הגעת הרימונים לידיו הזיויל קובע ביהמ"ש כי עקב המגע של זיויל עם נשק בעת שריתו הוא כבחינת סכון מהסוג שהגו הכרחי במסגרת השירות. אין אמנם להמקיט מחובת לקיים טורי ביקורת ושמידה או אין לגייס כי ניתן להעמיד לכל זיויל בן לויח כשומר. מעשהו "הרצונז והמחושב" של הזיויל - מסיים ביהמ"ש - בהטילו רימוני אל תוך מעוררון חומת אנשים, הוא כה בלתי שגורתי באופינו וכא מחריד בביצועו ותוצאותיו עד כי אין לומר שהוא בחיזום הצליחה מראש של המדינה.

יון כדי פעילות גופנית לשפוח ניתנות על פי חוקי השיקום

יון קצין התגמולים) קבע ביהמ"ש שהגנת המדינה לית גופנית שמשות לטפר את כושרו וזאת דכונת זעה "עקב חסרות" ואלכח מחמתאוחו.

ש להחטבל לקורס קצינים ולגשם כך חתל המערער באמצעות תרגילי ריצחה תן בהיותו מוחלם זורטיכות לאורך חכביש הסמוך לביתו יכית חולפת.

לים לחכיר בזכאותם על פי חוק המשפוח הש"י - 1950 אולם קצין התגמולים לא נגרם עקב שרותו אף ביהמ"ש טעם מש, והענין הגויץ לביהמ"ש

רו על החלטת קצין התגמולים זכיהתיש נוח לא נועדה לקדם את מטרותיו של לא מכסכות שרותו אלא היא נועדת זיוינו לחלק מהפקידו הנבחר לטובת יון פגיעה חוד כדי פעילות זו, פגיעה

אזיפין גם צה"ל צמא מסכה מפעילות שותה פעילות לא כוונה במישורין או מתה בדרשה מבחנת צרכי השירות.

מאסר לחילי מילואים שטוחרו במרמה

נדהה ערעורם של ארבעת אנשי מילואים אשר הורשעו בהשתמטות משרות מילואים בעזרת אישורים ופואאים כוזבים.

בית הדין הצבאי לערעורים אישר עונשים של עד שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר נגזרו על ארבעה חיללי מילואים שהורשעו בעבירה של השתמטות משרות מילואים.

הנאשמים היו נוהגים לפנות לאזרח תושב העיר רחובות וזה בעזרת השלום היה משיג מרופא אישורים ופואאים, אשר העידו כי הארבעה, כביכול, אינם כשרים זמנית לריצוע שרות מילואים.

קצין שנחבט בגניבת שני בוג לדרגת סמ"ר

חודשיים מאסר ע"ת, קנס כספי בסך של 2000 שקל וחורחה לדרגת סמ"ר נגזרו על קצין בדרגת סגן אשר הוגשע בגניבת שני בגדי ים מחנות השקים.

הקצין הנאשם נכנס לתא המידות שבחנות השקים כאשר בלדיו שלשה בגדי ים, לכאורה, בלוקס הוא למידות למעשה, לבש הוא על גופו שלשה חפצים ויצא את החכות מכלל לשלם.

לרוע קצלו תכנין קצין הכחון של החנות במעשיו, עצרו והעבירו לחקירה.

מאסר בפועל לחילת שנהגה לגנוב ולדיף המחאות של חברה

חבריהם לחידה, הוא בדרך כלל, עובש מאסר לריצוי בפועל.

רק בשל העובדה כי הנאשמת במקרה זה כבר סיימה את שרותה הסדיר, התמק בית הדין בעונש של חודשיים מאסר בפועל ולא למעלה מכך.

הנאשמת גם הורדה מדרגת רב"ט אותה נשאת, לדרגת סוראי.

שבעה חודשי מאסר מתוכם שניים לריצוי בפועל הוטלו על חיללת אשר נחגה לגנוב המחאות מחיללות אחרות ביחידתה, את המחאות היתה הנאשמת מזייפת ומציגה לפרעון.

בית הדין הצבאי לערעורים ראה בחומרה רבה את מעשי הנאשמת וקבע כי העונש הראוי לאלה השולחים ידם ברכושם של

ארבעה חודשי מאסר בפועל לחילי מילואים שגנוב כספים במהלך בדיקה בטחונית

10 חודשי מאסר מהם 4 חודשים לריצוי בפועל נגזרו בבית הדין הצבאי לערעורים על חילי אשר גנב 820 דינרים ירדניים מכליו של תושב השטחים שכבר בגשר אדם שעל הירדן.

על הנאשם, חילי מילואים חוטל לכרוק בכליהם ועל גופם של חושבי השטחים

מאסר לחיילי מילואים ששוחררו משירות מילואים במרמה

האישורים הרפואיים הוצגו בפני קצין הענף רחובות, אשר פטר את הנאשמים מחובת שרות המילואים השנתי.

באשרו את עונש המאסר שגזר בית הדין הצבאי הממוזל, כמע חבר השופטים בצרכא הערעור כי יש בהתנהגות הנאשמים - משום: ".... כשלון חריף ותעודה עכזבת לאורח התנהגותם אשר יש בה כדי לפגוע באיכות כל הכרה מתוקנת ולקעקע את הסדר הציבורי והצבאי כאחד, תוך הטלת זלזול שרות המילואים שלא בצורה מאוזנת..."

כדחה ערעורם, של ארבעה אנשי מילואים אשר הורשעו בהסתמסות משרות מילואים בעזרת אישורים רפואיים כוזבים.

בית הדין הצבאי לערעורים אישר עונשים של עד שישה חודשי מאסר לצד צילי בפועל אשר נגזרו על ארבעת חיילי מילואים שהורשעו בעבירה של השתמסות משרות מילואים.

הנאשמים היו נוהגים לפנות לאורח מושב העיר רחובות וזה בעזרת השלום היה משיג מרפא אישורים רפואיים, אשר העילו כי הארבעה, כביכול אינם כשרים זמנית לביצוע שרות מילואים.

קצין שתופס בתיבת שני בוגרי ים חמנות השקם הודו לדרגת סג"ר

הקצין חננה, כמעט חננה, לזכותו הפלא הוא לחצור את מקומו אשר שכח את שרותו מספור של הנאשם בלבנו, אולם בית הדין הצבאי לערעורים קבעו לבקשת תחביעת הצבאית ותוסיה לעונש המאסר המזמנת, ולקנס הכספי שנגזר על הקצין בערכאת הראשונה, עונש של חודשה לדרגה סג"ר ראשון, בתוספת את עונש ההורדה בהרבה, כמע חבר השופטים באורח חד משמעי, כי מי שהורשע בעבירה מסוג כזה אינו ראוי להמשיך ולשאת דגתה לעונה.

חודשלים מאסר ע"ת, קנס כספי בסך של 2000 שקל וחודשה לדרגה סג"ר נגזרו על קצין בהרבה סג"ר אשר תהשע בגניבת שני בגדי ים מחנות השקים.

הקצין הנאשם נכנס לחא המדידה שבחנות השקים כאשר בלידו שלושה בגדי ים, לכאורה, בקשת הוא למדום, למעשה, לבש הוא על גופו שניים מהם, ויצא את החנות מבלי לשלם.

לרוע מזלו הכחין קצין הכחיון של החנות כמעשיו, עצרו והעבירו לחקירה.

גה לענוב ולזיף המחאות של חברה

חבריהם ליחידה, הוא בדרך כלל, עונש מאסר לריצול בפועל.

רק כשל העובדה כי הנאשמת במקרה זה כבר טיימה את שרותה הסדיר, הסתפק בית הדין בעונש של חודשלים מאסר בפועל ולא למעלה מכך.

הנאשמת גם הורדה מדרגת רבי"ט אותה כשאה, לדרגת טורא.

לחייל מילואים שגנב כספים

קעה מעברם למדינת ירדן וממנה באחת הפעמים ניצל הנאשם חוסר תשומה לכ טספת של אחד הבכדקים ונטל מרשותו 820 דינרים ירדניים.

על כד נתן הנאשם את חייו בבית הדין הצבאי לערעורים, כאשר נשלח הוא לארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

דינים עדכונים ותיקונים במקורות הצבא

ניסויים פסיכולוגיים בצה"ל

אם שב"שאל סוגיית הניסויים הפסיכולוגיים כלל אינה מוסדרת, מצא צה"ל לנכון לגבש נוהל נסויים פסיכולוגיים בחיילים. נוהל שכזה נערך ע"י מחלקת מדעי ההתנהגות באכ"א בתאום עם מפצ"ר.

עיקרו של הנוהל קובע כי לא יערך נסוי פסיכולוגי בהשתתפות חיילים ללא אישור ממד"ח ואשר כאמור לא ינתן כאשר אין בנסוי תועלת לצה"ל או שיש בו סכנה לפגיעה גופנית או נפשית חמורה או קבועה כנבדקים או שיש בו פגם מבחינה אחרת.

עוד קובע הנוהל כי בנסויים פסיכולוגיים יערכו אך ורק בהסכמת הנבדקים ותוך שמירה על צנעת הפרט.

על פי הנוהל מוקמת "ועדת אתיקה" שתפקידה לבחון כל הצעה לעריכת נסוי פסיכולוגי לאשרה או לדחותה וכן לשלול עם תום הניסוי דו"ח המפרט את הפעולות שבוצעו למטרת שמירה על כללי האתיקה.

מכשיר לריסוס גז לחיילות

בעקבות החלטת הרמטכ"ל לחלק לחיילות צה"ל מרפסי גז להגנה עצמית, יוחל בקרוב בהפצת המכשיר למדגם ניסוי של כ-1500 בנות. לאחר קבלת תוצאות הניסוי יאשרובי והפקת חלקים יומץ המכשיר לכל החיילות בצה"ל במסגרת עבודת המטה שקלימת במסכ"ל לשם גיבוש פקודה חדשה, שתסדיר את ההיבטים השונים הכרוכים בהפצת המכשיר בצה"ל, עלתה לדיון שאלת הגדרת המרסס כנשק לענין חוס השימוש הצבאי; אין חולקין, כי המרסס הוא יכולי ירייה לענין חוק כלי ירייה, החש"ס - 1949 ולענין סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 המגדיר עבירה של חזקת נשק שלא כדין, והדבר אשר לאחזונה בפסק דין של ביהמ"ד העליון בע"פ 398/42 סטריה 3. מדינת ישראל (ל"ז (1) מדי 668). ואולם בעוד שבחוראות אלה הגדרת "נשק" כוללת במקורש מכשירים פולטי גז, הרי שבסעיף 1 לחוק השימוש הצבאי הנוה"נשק" מוגדר "לרבות חלקים ואביזרים הנלווים לנשק", אך לא נקבע בו על דרך החיוב מהו אותו "נשק". לאור זאת ספק אם ניתן לקרוא לתוך החש"פ את ההגדרה המרחיבה שבחוק כלי ירייה ואשר, כאמור, כוללת גם מרססי גז. סוג המרססים כ"נשק" גרור בעקבותיו תוספת אלמנט מחמיר לעבירות המתבצעות ביחס למרססים והדבר יתבסא, כצפוי, גם בחומרת הענישה. בהיעדר פסיקה של כתי הדין הצבאיים חושאת השאלה בצורך עיון, עד שערכאה שיפוטית מוסמכת תדרש לה ותכריע בה. מאחר והפירוט הניתן למונח "נשק" במקודות הצבא יכול שיחא, לצורך ענין מסויים כמוגדר בו, שונה משמעות מונח זה בחש"פ, גוצר צורך לעיין במקורש במקודות הנוקטות כמינוח "נשק", אם הן תחולנה על מרססי גז, אם לאו. כך, למשל, פקורת מסכ"ל 33.0304 קובעת, כי בכל מקרה של חשד לביצוע עבירה לפי סעיף 80(ב) (1) - אוכרו

העלאה בדרגה

מח יתא דינו של חייל שערכבה העלתה בדרגה בדיקה או הליך משפטי שהתנהל לגביו, הליכ נרי שאין זה צורך שאותו חייל יזסיף לשאת תיה כל ממש בחקירה. נגדרו או משנמצא זכאי גיבשנו כללים ברורים ומחייבים תמשולבים עפ"י התקון - דרגה שעוכבת תינתן בדיעבד העיקוב רזאה כאשר חקירה או בדיקה נסתיונ פרקליט), או כאשר המשפט כבלי"ד צבאי או ג מקום שתקירת או בדיקה נסתיומו בזכוי בדועבד רק לאחר אישור מיוחד. האישור ינתן ע"י מנה"ס או שלי"ר, לאחר הו החעמדה לדין, ראם היתה העמדה לדין. בעקב המוסמר שמינת את הוח"ק.

עבירת תנועה סמכות העמו

כידוע, רשאי לדון עברייני הנועה כדין מוסמתי; היינו קצין שימוט בכיר שהוסמן הצבאי החש"ס - 1955) כתב החסמכה תנכחי המופיע בגספח א' לפ פרקלים צבאי לתורות במקרים מתאימים על תנועה חמורה במידו"ד (כגון: אי ציות נסיעה במחילות העולה ב- 20 קמ"ש לפתוי אין זה מתקבל על הדיעה, כי פרקלים צבא של חייל לדין משמעתי, אם אם מקשה העב אך הדבר יהיה מחוץ לסמכותו אם מדובר,

נשק; טעיף 80 (ב) (ב) - גרם נזק לנשק, או עפ"י סעיף 85 - שימוש בלתי חוקי
בנשק שגרם לפגיעת חייל יש להעביר המקרה לחקירת מצ"ח. יישום חוראה זו לגבי הפרטים
היה מסיל עומס כבד על חוקרי מצ"ח וזמק אם הוא מוצק מהבחינה העניינית. לפיכך,
חולס שלענין זה "נשק" יוגדר באופן שאינו כולל מרטל גז.

העלאה בדרגה

מה יהא דינו של חייל שעורבת העלאתו בדרגה, עפ"י הפ"ע 3.0241, כשל חקירה,
בדיקה או הליך משפטי שהתנהל לגביו, חלוצים אלו הסתיימו בסגירת החיק או בזיכרון
ברי שאין זה צורך שאותו חייל יוסיף לשאת בתוצאות עיכוב הדרגה משנמצא כי לא
היה כל ממש בחקירה. נגדו או משנמצא זכאי בדין.
גיבשו כללים כדורים וחקיזכים המשולבים בעת בהפ"ע.
עפ"י התקין - דרגה שעוכבת תינתן בדיעבד מן היום שהחילל היה זכאי לה אלמלא
העיקוב וזאה כאשר חקירה או בדיקה בסתיימו בסגירת החיק (בין ע"י מצ"ח ובין ע"י
פרקליט), או כאשר המשפט כבי"ד צבאי או בבית"ש אזרחי בסתיימו בזיכור.
מקום שחקירה או בדיקה נסתיימו בזכור עפ"י פסק בדין משמעתי תינתן הדרגה
בדיעבד רק לאחר אישור מיוחד.
האישור ינתן ע"י מנה"ס או שלי"ר, לאחר החייעצות עם הפרקליט הצבאי שהורה על
התעמדה לדין, ואם היתה העמדה לדין בעקבות תיק וח"ס - לאחר החייעצות עם הגורם
המוסמך שמינה את הח"ס.

עבירת תנועה שמכות העמדה לדין משמעתי

כידוע, רשאי לדין עברייני תנועה בדין משמעתי קצין שיפוט בכיר שהינו "קצין
מוסמך" הליכוד קצין שיפוט בכיר שהוסמך לענין זה ע"י ה-פצ"ר. (ס' 1 לחוק השיפוט
הצבאי התשט"ו - 1955).

כתב החסמכת הנוכחי המופיע בגמס"ח אי ל.מ. 33.0313 יורר ספק כאשר למסכותו של
פרקליט צבאי להורות במקרים מתאימים על העמדה לדין משמעתי כאשר מדובר בעבירות
תנועה המורות במיוחד (כגון: אי ציות להמרו"ר "עצורי" אי ציות לרחזור ארוסי,
נפיעה במהירות העולה כ- 20 קמ"ש לפחות על המותר).

אין זה מתקבל על הדעת, כי פרקליט צבאי רשאי במקרים מתאימים להורות על העמדת
של חייל לדין משמעתי, אף אם מעשה העבירה נפל לכאורה בגדרה של העבירה פלילית,
אך הדבר יהיה מחוץ למסכותו אם מדובר, למשל, בנסיעה מעל למהירות המותרת.

ולו גיבס כלל אינה מוסדרת, מצא צה"ל לנכון
לים. נוהל שכזה נערך ע"י מחלקת מדעי ההתנהגות

י פסיכולוגי בהשתתפות חיילים ללא אשר
בנסוי תועלת לצה"ל או שיש בו סכנה לפגיעת
דקלים או שיש בו פגם מבחינה אתית.

ים יערכו אך ורק בהסמכת הנבדקים והוד-שמירה

קידה לכחוז כל הצעה לעריכת נסוי פסיכולוגי
יטוי דו"ח המפרט את הפעולות שבוצעו למטרה

צה"ל מרטל גז להגנת עצמית, יוחל בקרוב
בנות.

נכתב הלקחים יופץ המשיך לכל החיילות בצה"ל.

זה גיבוש פקודה חדשה, שתסדיר את החיכסטים

עלתה לדין שאלת הגרירת המרטל כנשק לענין

מרטל הוא יכלי יריחי לענין חוק כלי יריח,

עונשניך, התשלי"ז - 1977 המגדיר עבירה של

יזנה בספק דינו של ביה"מ העליון בע"פ

(פד"י 668), ואולם בעוד שבהוראות אלה

לסי גז-חרי שבסעיף 1 לחוק השיפוט

ים ואביזרים הנלווים לנשק, אך לא נקבע

ר זאת ספק אם ניתן לקרוא לנשק החשיי

שר, כאשר, כוללת גם מרטל גז. סודג

אלמנט שהמיר לעבירות המתבצעות ביחס

דת הענישה. בהיעדר פסיקה של בתי הדין

שערכאה שיפוטית מוסמכת תדרש לה ותבריע

בפקודות הצבא יכול שיהא, לצורך ענין מטריים

צ, נוצר צורך לעיין במפורש בפקודות הנוקטות

גז, אם לאו. כר, למשל, פקודה מסכ"ל

יצוע עבירה לפי סעיף 80(ב) (1) - אובדן

לפיכך, החליט ה-פצ"ר לשנות את כתב המסמך כך שינוטר כל ספק בדבר סמכותו של פרקליט צבאי לחירות על העמדה לדין, משמעותי גם במקרים של עבירות תנועת המורות לפי הגדרתן הפורמלית. השמוש בסמכות זו לעשה, בודאי, כאשר הנסיבות המיוחדות של המקרה מצדיקות זאת.

בגוף הפקודה (פ"מ: 33.0313) יקבע, שאם לא תורה על כך הפרקליט הצבאי, ואם לא נערך הדין המשמעותי במסגרת מלצע "המבין", ידון תייל כגין עבירות התנועה החמורות המבויות שט בפני בית דין (התיקון לפקודה נמצא כעת ב"סבב חתימות").

בגמים פורמליים בעריכת תלונה

מעת לעת מוגשים אלו בסופי תלונה ודין (טופסי 630) שלא נחתמו על ידי מגישם. כמו כן - במקרים בהם מוגשת התלונה בעקבות חוות דעת פרקליט צבאי - יש ואין ממלאים כלל את פרטי המלונן הפורמלי.

מה דינה של תלונה מעין זו ומה דינו של החליף המשמעותי שתקיים על פיה?

כלום אחת דינם להבטל? האם מן הדין ומן הראוי שתוגש תלונה חדשה וכי החליף המשמעותי תקיים מבראשית?

מצאנו, כי העדרה של החתימה אינו מביא לבטלות התלונה, וממילא אין הוא גורר אחריו את בטלות החליף. הדברים אמורים בליקוי טכני בלבד, שאין בו כדי למנוע בזכותו של הנאשם להתגונן ואין חשש לעירור דין (ראה: בג"ץ 118/80 גרינשטיין נ. ה-פצ"ר פ"ד לה (1) 239). והוא הדין כאשר לאחד פרטי המלונן בתלונה שחוגשת בעקבות חוות דעת פרקליט צבאי.

על מנת למנוע חסלות מיותרות הצענו לקבוע כלל זה. במפורש בפ"מ 33.0301 הצעתנו לתיקון הפקודה עומדת לקבל תוקף בסרוב.

קבלת היתר לעבודה פרטית

כידוע, ניתן על פי פקודת הצבא (פ.מ. 15) אם אין החייל זקוק למכסה נוספת כדי לסי מוציאלית קשת. אך זאת רק לשם עלוסק בעבו ע"י חיילים בעלי הכשרה מיוחדת או כישורו

נראה היה לנו, כל סעיף זה היה צר מדי ב וכי מדוע לא תהא סמכות להתיר לחייל לע בתחום הספורט, החינוך, העזרה לנכים ולע שהרי כקבוע במפורש בפקודה אין לתת היתר המוטלות על הלידה, או אם מלצוע העבודה או עתיד למצוע בשמו הטוב של צה"ל. בכפרה לחנאים א לו נתון הדבר לשיקול לנתן היתרי עבודה פרטית.

איגברו דואים מקום להגבלת שיקול דעתו ש או לעצמם את סמכותו רק ביחס לחיילים ב

הצעתנו לתיקון הפקודה נחקלה על דעת ר כפרוב.

חזרת פיצויים שנפסקו בגין

מח דינו של חייל שנשפט עקב אובדן אפסו ואפסניה זו נמצאת לאחר מכן?

פ.מ. 52.0301 מאפשרת לחוזיר לחייל את אולס אך מרק כאשר הפיצויים חוסלו כדי

הצעתנו כי דין אחד יהיה לענין זה לפיצ בית דין צבאי.

בימים אלו נחבשרנו כי הפקודה נמצאת כ

ההתאמה כר שיוסר כל ספק בדבר שמכותו של
ישו משמעתו גם במקרים של עבירות הנועה חמורות
זכות זו יעשה בודאי, כאשר הנסיבות המיוחדות של

קבלת היתר לעבודה פרטית

לידוע, ניתן על פי פקודות הצבא (פ.מ. 33,0115) להעניק לחייל היתר עבודה פרטית גם
אם אין החייל זקוק להכנסה נוספת כדי לסייע למשפחתו השרויה במצוקה כלכלית או
טוציאלית קשה אך זאת רק לשם עיסוק בעבודה מדעית, לוחמה ספרותית או אומנותית
ע"י חיילים בעלי הכשרה מיוחדת או ביצרון מיוחד וכן לשם התמדת מקצועית.

בראית היה לנו, כל פעם זה היה צר מדי בהגבילו את החומרי העבודות שניתן להתירן.
דבר מדוע לא תחא סמכות להתיר לחייל לעבוד לאחר שעות הפעילות וללא שכר בעבודה
בתחום הספורט, החינוך, העזרה לנכים ולעולים חדשים, או ככל תחום אחר?
שהרי קבוע במפורש בפקודה אין לתת היתר אם יבא הדבר לפגיעה במילוי המשימות
המוטלות על החילות, או אם ביצוע העבודה הפרטית נוגד את האמרימים של מערכת הבטחון
או עתיד לפגוע בשמו הטוב של צה"ל.
במפורש למנאים א לו נתון הדבר לשיקול דעתו של רמ"ח פרט אשר ביחיו בתנה הסמכות
לשון היתרי עבודה פרטית.

איבנו רואים מקום להגבלת שיקול דעתו של רמ"ח פרט רק לחומרי פעילות מוגדרים
או לעצמם את שמכותו רק כ"ח לחיילים בעלי הכשרה או פינוזרים לוחמים.
הצעתנו להיקון הפקודה בתקבלה על דעת רמ"ח פרט ויש לקנות כל התיקון להפרט
בקרוב.

החזרת פיצויים שנפסקו בגין אובדן זכוש צבאי שנמצא

מת דינו של חייל שנשפט עקב אובדן אפסניה צבאית וחוטל עליו לשלם פיצוילים
ואפסניה זו נמצאת לאחר מכן?
פ.מ. 52,0301 מאפשרת לאחזיר לחייל את סכום הפיצויים באמור (כולו או חלקו)
אולם אך ורק כאשר הפיצויים הוטלו בגין משמעת.
הצענו כי דין אחד יהיה לענין זה לפיצויים שהוטלו בדמ"ש ופיצויים שהוטלו ע"י
בית דין צבאי.
בימים אלו נתבשרנו כי הפקודה נמצאת בחליכאם לתקונה כרוח הצעתנו.

תלונה

ידינו (טופסי 630) שלא נחתמו ע"י מגישם.
בעמכות חוגה דעת פרקלים צבאי - יש ואין
ולי.

ר של החליף המשמעת שהתקיים על פיה?
ומן תראוי שתוגש תלונה חדשה וכי החליף

יא לבטלות התלונה, וממילא אין הוא גורר
ים בליקוי טכני בלבד, שאין בו כדי למנוע
לעיוות דין (ראו: בג"ץ 118/80 גרינשטיין
דין כאשר לתקד פרטי המולונן בתלונה שהוגשה
לקבוע כלל זה במפורש בפ.מ. 33,0301. הצעתנו

העלאת פרופיל רפואי למקוריים תשירות בטחון

לא אחת פוגעים מפורקים משירות בטחון כעבור שנים רבות ממועד פיסורם ומבקשים להעלות הפרופיל הרפואי שלהם. מטרת רצון ונכונות לתקור לשירות בטחון, אלא כדי לעמוד בבתנו כדור רפואי הנדרשים ע"י גופנם אזרחיים לצורך קבלה לעבודה. הבקשה היא לתעמידם בפני ועדה רפואית תוזרת.

בחלק ביכר מן המקרים מדובר בעלי נמוכים אישיים דלום בקורב שלא ניתן בשל גילם ומצבם המשפחלי לתחזירם לשירות בטחון. לצ"ל אין כל ענין בהתזרות לשירות, אף לא לכוחות המילואים.

עד כה היו בקשות המפורקים נענות בחיוב והם זוממו בפני הוועדות הרפואיות בדבר שבגרות.

מצאנו כי זכות הבקשה לבדיקה רפואית תוזרת, הניתנת עפ"י תקנות שירות בטחון, ליצא צבא - איננה משילה על צה"ל חובה להענות לבקשה זו. כאשר ברור בעליל כי אין לצה"ל ענין במחזרתו של פלוגה לשירות בטחון - רשאי המפקד להחנות על הסף בקשתו, מבלי להביאו בפני הוועדה הרפואית. הטעם לכך נעוץ במסרת הבדיקות הרפואיות, שבעודן לצורך קביעת התאמתו של יוצא צבא לשירות בטחון ולצורך זה בלמד.

כעקבות חוות הדעת מתוקנת הק"א ק-06-01-31, והוראות נוספות, כך שצבא יסמכות המפקד לדחות על הסף בקשות כגון דא.

עיון

תשירות על חוק השימוטו והמירשם הפלילי

דין המירשם הפלילי והקמת השבים המשפחתיים - מפורק זה קמה חובה להעביר את המירשם הפלילי המתנהל ע"י משטרת המירשם הפלילי והקמת השבים המשפחתיים של בתי המספרים או בתי דין הפליליים בשל מטעמי ה"ת"ר וה"ת"י. החוק נועד ליצור דינאמיות מסוימת של פרטי המשפחה, עובשים ו"ת"ר וה"ת"י אחרות בעלות ענין של בית המספרים בהליכים פליליים והוא מסדיר את כללי העברת מידע אל המירשם ומצב החוק קובע את דרכי העברת מידע על עבר פלילי לצרכים שתוכרזו בחוק כצרכים לגיטימיים כגון קבלת עובדים לשירות הציבורי. מאידך בא החוק להבטיח כן מידע על עברות לא יאגר ולא יעשה בו שימוש מעבר לנפקע בו וכך קצבגן תקופות הנקרות בחוק "מימחל" התרשע כך שלא תכבד על יכולתו של אדם לחזור למגורו.

זכות לשון החוק בחר כי אין רושמים במירשם הפלילי פסקים שניתנו בדין המשפחתי בצבא, וביקשנו להעמיד לעיון ולדיון את הבעיה באיזו מידה יש לרשות במירשם את כל מסקי הדיון של כתי הדיון הצבאיים. שהרי נקבע בחוק (בסעיף 25(3)) כי שר המשפטים רשאי בהחלטות עם שר הפנים ובאשור ועדת החוקת חוק ומשפט של הכנסת לקבוע בתקנות עקרונות מסדג עיון שלגביהם ל:

מטרים משירות בטחון

כעבור שנים רבות ממועד פיסורם ומבקשים
יוון ונכונות לחזור לשירות בטחון, אלא כדי
לי גופנם אזרחיים לצורך קבלת לעבודת
חוזרת.

ונגמם אישיים דלגם בלופט שלא גיחו בשל
בטחון לצת"ל אין כל ענין בהחזרתם לשירות, אף לא

וב הם זומנו בפני הוועדות הפראאיות כדבר

חוזרת, הניתנה עפ"י תקנות שירות בטחון, ליוצא
נות לבקשה זו. כאשר ברור בעליל כי אין
בטחון - רשאי המוסד להחנות על חסר בששתו,
ם לכן נעוץ במסגרת הבריאות הרפואיות,
צבא לשירות בטחון ולצורך זה בלמד.

31-01-0 וחוראות נוספות, כך שערבחר
גון דא.

עבירות על חוק השיפוט הצבאי והמרשם הפלילי

ב - I יולי 83, נכנס לתוקפו חוק המירשם הפלילי ותקנות השבים החשמי"א-1981. המועד זה קמה חובה להעביר למירשם הפלילי המתנהל ע"י משטרת ישראל "הרשעות ועודשים של בתי משפט או בתי דין הפליליים בשל פשעים ועורבות". החוק נועד ליצור דישום מסודר של פרטי ההשעה, לרשעים וקבילות אחרות בעלות ענין של בית משפט בחליכים פליליים והוא מסדיר את כללי הערת מידע אל המירשם והמנו. החוק קובע את דרכי העברת מידע על עבר פלילי לצרכים שהוקדשו בחוק כצרכים לגיוסלימים כגון קבלת עובדים לשרות הצלבנורי. מאידך בא החוק להבטיח כן מידע על עברות לא יאגר ולא יעשה בו שימוש מעבר לנקבע בו וכי כעבור תקופות הנקובות בחוק "תימחק" ההרשעה כך שלא תכביד על יכולתו של אדם לחזור למסב.

נוכח לשון החוק בחר כי אין רושמים במירשם הפלילי פסקים שניתנו בדין המשמעתי בצבא. ביקשנו להעמיד לעיון ולדיון את הבעיה באיזו מידה יש לרשום במירשם את כל פסקי הדין של בתי דין הצבאיים. שהרי נקבע בחוק (בסעיף 25(I)) כי שר המשפטים רשאי בחתימתו עם שר הפנים ובאשור ועדת החוקת חוק ומשפט של הכנסת לקבוע בתקנות עברות מסוג עיון שלגיבהם לא

ירשמו פרטי דישום. ישנו, אפוא, במים משפטי לאי רישומן של עבירות ונשאלה השאלה מה הצדקה יש לעשות שימוש במטכות זו להתקין תקנות.

כזואנו לשקול עמדתנו בסוגיה זו בהנו דעתנו למערכת שיקולים הנוגעים לענין. לבגד עינינו לא רק מהות המירשם הפלילי ומטרתו אלא גם גורמים הנוגעים לחייל כמבצע העברה ולמערכת הצבאית בה היא נעברה. נעמוד על מקצתם בתמצית:

א. א ו פ ל ו ה מ י ו ח ד ש ל ח ש ר ו ת ה צ ב א י

אין להעלים מכך שהמסגרת הצבאית מציבה בפני החייל הצעיר דרישות שאזרח אינו מורגל בהן. חייל שאינו עומד בתוכותיו או אינו מסוגל למשטר ולמשמעת בצבא עלול להיכשל בעברה אף אם הוא אדם הגון ושומר חוק. מבחינה זו נראה כי אין הצדקה לכך כי עברות בעלות אופי צבאי מובחן "הירדופנה" אדם בהמשך חייו. הצבא מעמיד בפני חייל נורמות התנהגות גבוהות יותר ואי עמירתו בהן אינה מעידה בהכרח על אופיו השלילי.

ב. מ א פ ל י ב י ה ע ב ר ו ת ח צ ב א י ו ת ו י ח ו ד ין

יש והעברות הצבאיות באות לענות לצרכים מיוחדים של המסגרת הצבאית. התנהגות

דומה בחיים האזרחיים אינה עכרה ואינה ברת עונשין. כך, למשל, חייל שנעדר משרותו עוכר עברה חמורה לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי בעוד שחברו שנעדר מעבודתו אינו נותר, כמובן, את חידן על כך. מנקודת ראות זו אין זה הוגן להכתיים את "הרקורד" של אדם בשל עברות שבאלט.

מערכת האכיפה הצבאית אף היא מקיפה וכמדינת יתר וצדלילה במידת ניכרת את ההסתברות שאדם יורשע בדיון.

ג. עברות צבאיות פליליות

מאידך, יש עברות צבאיות שהערך המצטבר שבחן היבן ערך חברתי כללי שדיון העונשין בו ערד להגן עליו. כאלה הן, למשל, עברות "הגניבה מחיליו" ו"חוצאות רכוש מרשות הצבא" שהן מתאפיינות כעברות רכוש ורגילות, או עברות "אללימות כלפי חיילי" ו"אללימות כלפי מפקד" שהן, למעשה, עברות תקיפה. מערכת כתי הדיון הצבאיים מפגינה נוקמים את חדין בעברות כגון אלה ממלאת למעשה פונקציה של ערכאה פלילית רגילה.

הדעה נותנת, על כן, שאין יסוד לחבחין בין עברות אלה לבין עברות פליליות רגילות ואין לכאורה תצדקה לחוציאן מהמירשם הפלילי.

לקבוצת זו של עברות שייכות, לדעתנו, גם עברות צבאיות שאין להן מקבילה בחוקי העונשין "האזרחיים" אך יש בהן פוטל מוסרי בולט והן מלמדות על

סטיה מנורמה חברתית (ולאו דוקא צבאית). כאלה הן, למשל, עברות "התחזות" "עברה במסמכים צבאיים" או "קבלת תפקיד במירמה". הלבוש החיצוני של העברה הוא צבאי אך מאפייניה הם פליליים רגילים.

ד. המערכת הצבאית כמערכת "סגורה" או "פחותה"

הבעיה בת עסקינן כוגעת ליחס הגומלין צבא-חברה. ככל שנצמצם יותר את המידע המועבר על שרותו הצבאי של אדם כך הוא המערכת הצבאית "סגורה" יותר ונבדלת מהמערכות האחרות במדינה. כלשון ישירה יותר נאמר כי אדם יוכל להיות בסוח כי ארועים מחקריות אנתו בשרנתו הצבאי (בחובה, קבע או מילואים) לא "יצאנו החוצה" ולא ידעו על כך במקומות אחרים. או אז הוא יחיה מוגן יותר בצבא ואפשר והדבר תואם תפיפות חינוכיות מסוימות אך במקביל הוא יוכל "לחשוט לעצמו" התנהגות עבריינית בצבא מבלי להיות מוקרד כי ישא באחריות הנגזרת מכך מחוץ לצבא.

בענין זה מתמודדות ביניהן שתי גישות: האחת שמת דגש על השיקום ורוצה להמנע מכך שהשרות הצבאי יביא להדבקת הוליה עבריינית על אדם. האחרת מדגישה כי במציאות זמינו חשרות הצבאי הוא חלק חשוב מחובות האזרח ומי שאינו שרת כמלכה והגיע לידו כך שירשע ע"י בית דין צבאי אינו זכאי שהמידע על כך לא ירשם לחובתו. לפי גישה אחרונה זו, פקרב חלק מהאוכלוסייה לפחות, הידיעה כי תוצאות התנהגותם העבריינית בצבא תקוונת אותם בחייהם האזרחיים תמרום למוטיבציה לשרת שרות שקיד ותסכן כסיות שליליות.

ה. השואה למיגדר האזרחי - פסקים של בית המשפט פליליים שאינם מדרווחים למירשם.

משקל לא מבוטל ראוי לתת לאשר יעשה בסוגיה בת אנו דנים במגזר האזרחי. מלבקשת מידה של סלמטריות בין דיטום העברות "הצבאיות" ובין רישום העברות "הפליליות" ואין זה סביר שאותו מעשה עברה ירשם אם ייחוס לנאשם הסעיף המתאים בחוק העונשין אך לא ירשם אם יזקקו לסעיף דומה לו בהש"צ. לא יהיה זה רצוי אם סעיף האישום בו יבחר התובע יחרוץ גורלו של החייל ויכריע אם העברה תירשם ותיזקף לחובתו בהמשך דרכו בחיים. והנה מסביר כי עד כה לא החקין שר המשפטים תקנות כלשהן וכל הפרטים הייבים כלום ברישום ממגעינו עם משרד המשפטים למדנו לדעה כי המגמה היא לתוצלל מחובת הרישום רק עברות לפי חוקי עזר עירוניים ועברות קנס ולמעט עברות קנס לפי מקודת החקירות החשכ"א-1981 ולפי מקודת ביטוח דכב מכוני (נוסח חדש) החש"א-1970). אמת הגירה במידות האזרחי היא, אם כן, מחמירה והדבר עולה בקנה אחד עם גישת המחוקק עצמו אשר ציוה כי גם פרטים פשוטים יחסייה כמו צווי מבחן, צווים בדבר התחייבות לתמצע מלעבר עברה וצווי שרות לתועלת הציבור ירשמו ואפילו אם נילתנו ללא חרשעה, אמת המירה שתובנה לגבי עברות "צבאיות" אינה יכולה להיות שונה במידה ניכרת.

טקיה מנורמה הכרתם (ולאו דוקא צבאית).
כאלה הן, למשל, עברות "התחזות" "עברה
במסמכים צבאיים" או "קבלת הפקיד
במירמח". הלבוש החיצוני של העברה הוא
צבאי אך מאפייניה הם פלילים רגילים.

ד. המערכת הצבאית
כמערכת "סגורה" או
"פחותה"

הבעיה בת עסקינן נובעת לחסל הגנמליו
צבא-חברה. ככל שצמצם יותר את המידע
המועבר על שרות הצבאי של אדם כך תתא
המערכת הצבאית "סגורה" יותר ונבדלת
מהמערכות האחרות במדינה. בלשון
ישירה יותר נאמר כי אדם יוכל להיות
כסוה כי ארוצם מקורות איתו בשרותו
הצבאי (בחוזה, קבע או מילואים) לא
"יצאו החוצה" ולא ידעו על כך במקומות
אחרים. או אז הוא יהיה מוגן יותר בצבא
ואפשר וחדק, הואם תפקיד תיובכיות
מטויות או במקביל הוא יוכל ל"הרשות
לעצמו" התנהגות עבריינית בצבא מבלי
להיות מוקרר כי יש באחריות הנגזרת
מכך מחוץ לצבא.

בענין זה התמודדות ביניהן שתי גישות:
תחת שמה דגש על השיקום ורוצה להמנע
מכך שהשרות הצבאי יביא להרבת חויה
עבריינית על אדם. האחרת מדגישה כי
בפצילות זמינו השרות הצבאי הוא חלק
חשוב מחוכות האזרח ומי שאינו משרת
כאלכה והגיע לידו כך שיורשע ע"י בית
דין צבאי אינו זכאי שהמידע על כך לא
ירשם לחובתו. לפי גישה אחרונה זו,
פקיד חלק מתאובלוסיה לפחות, הידיעה
כי מוצאות התנהגותם העבריינית בצבא
אלוה איתם בחייהם האזרחיים תתרום
למוסיבציה לשרת שרות פקיד ותרסן נטיות
שליליות.

ה. שואה למיגדר
האזרחי-פסיכיים של
כחלמיש
פליליים
מדורחים למיגדרים.

משקל לא מבוטל ראוי לתת לאשר
יעשה בסוגיה בת. אנו דנים במגזר
האזרחי-מבטשת מידת של-סמטריה
בין הישום העברות "הצבאיות" ובין
רישום העברות "הפליליות" ואין
הי סמיר שאותו מעשה עברה לרשם
אם ירוחם לנאשם הסעלה התנאים בתוך
העונשין אך לא ירשם אם יזקמו
לעצמם יומה לו כחשיב לא יהיה
זה רצון אם סעיה האישום בו
זבחך התובע יקרוץ גורלן של
החילל והכריע אם העברה תירשם
ותיזקף לחובתו בהמשך דרכו
כחיים. והנה מסתבר כי עד כה לא
התקין שר המשפטים תקנות כלשהן
וצל הפרטים היליים כיום ברישום
העונשין עם משור המשפטים למדנו
לפיה כל המגמה היא להוציא
מחובת הרישום רק עברות לפי
חוקי עזר עירוניים ועברות אנס
ולמעט עברות קנס לפי פקודת
המעבדות האשכ"א-1981 ולפי פקודת
ביטוח רכב מועלי (נוסח חדש)
התש"ל-5 (1970). אמת המידה במיגזר
האזרחי היא, אם כן, מחמירה
ותחבר עולה בקנה אחד עם גישת
המחוקק עצמו אשר ציות כי גם
פרטים פעוטים יחסית כמו צווי
מבחן, צוויס בדבר התחייבות לתמנע
מלעבר עברה וצווי שרות לתועלת
הציבור ירשמו ואפילו אם ניתנו
ללא הרשעה. אמת המידה שתונהג
לגבי עברות "צבאיות" אינה
יכולה להיות שונה במידה ניכרת.

על יסוד שיקולים אלה נלתן לנקוט,
בסיכומם של דברים, גישות שונות
התלויות במדיניות הרצויה ובתפיסה
קולם, כל גישה אפשרית תהיית תולדה
של משקל יחסי שונה לכל אחד
מהארגומנטים שמנינו לעיל. בריון
שתתקיים בראשות הפצ"ר בשיתוף גורמים
שונים בצבא סוכם על עמדה לפיה יהונת
למירשם על מרבית פקקי חרין של בתו
חרין הצבאיים בעוונות או יוצאו מכלל
זה עברות שיש לתן אופי צבאי מובהק
והן מיוחדות לחיים הצבאיים. הכוונה
היא בעיקר לעברות קלות יחסית שהן
כדור מסגרת הצבא ויש לתן צביון
משמלתי. ישום השליטה מצריך מיון
העברות דבר שהוא עצמו פרי שיקול
דעת זהחלכטנו בו לא במעט. לבסוף
הגענו לשיטת עברות ועלינו לציון
כטיפוק כי גלשתנו, וכן רשימת העברות
שהעבר, נתקבלו על דעת שר המשפטים
דשר הפנים. על בסיס כל אלה חוגשה
לאשור יעדת החוקה חוק ומשפט של
הכנסת כמתחילי מתחוק הצעה לתקנות
אשר כללת רשימת העברות לפי חוק השיפוט
הצבאי אשר לא תירשמה במירשם.
ועדת החוקה קיימה מספר ישיבות
ואימצה בעיקרו של דבר את גישתנו חון
שלמת דגש רב יותר לשיקול הראשון
שמנינו לעיל, לאמור הצורך להתחשב
בעובדה כי החילל הצעיר עומד בפני
לחצים קשים שאיכו מורגל בהם ואין
הצדקה כי כשלגותיו במסגרת חיי הצבא
יסילו על על עתידו. הועדה דנה בהקשר
זה בכל העברות שכחשיצ, אמת לאמת,
וראתה להרחיב את רשימת העברות
שתיכללנה בתקנות כעברות שאינן
חייבות ברישום. רשימת סעיפי העברות
היכה זו:

התיישנות עבירות

תיק מס' 1027/85 רמ/ת

ביומני: תחילת דיון ההגנה ביום 11.11.85
 לאחרונה, נדרש בית המשפט הצבאי
 ברמאללה לתכרוע בשאלת העקרונית ברוב
 החולתם של דיני ההתיישנות בבתי
 המשפט הצבאיים באזור יהודה ושומרון.
 נסיבות המקרה, בקיצור נמרץ, היו
 שאנשם התחבר לארגון עויין ופעל
 מטעמו עד לשנת 1967, עת גורש מארץ
 מאותו ארגון, בשל סיבות שאינן
 נוגעות לכאן. לפיכך, משחואשם הוא
 בעלירה של תבליט ופעילות בתאגידת
 אסורה לפי סעיף 185(א) להקצנת
 התגנה (שעת הירוס) 1945, שעי' סגנדרד
 לתתישנותה.
 בית המשפט הצבאי/כ"י יש לראות את דיני
 ההתיישנות, כהוראה מן המישור הדיני
 פרוצדורלי, דוקא.

כדבריו:
 "מאחר ונחתישנות עבירות, כלבש
 משפטי אחר, הינה חוסר אפשרות
 למעשה להגיש כתב אישום לכיחולת
 מפתח חלוף תקופה מסוימת, בדומה
 למשל לחוסר אפשרות להגיש ערעור
 מפתח חלוף התקופה הקבועה בתוך
 צוואה ל" כי ניתן גם ניתן לתתישנות
 אליה כאל הוראה במישור הדיני.
 מבניון שכן, חרי ניתן לתחיל לגבש
 התיישנות עבירות, את סעיף 10 לצו
 בדבר הוראות כסתון ח"י-1978, הקרב
 כי:
 "בית משפט צבאי רשאי להורות בכל
 ענין של סדרי הדין שלא נקבע בצו זו
 על סדרי דין שיראו לו כמתאימים
 ביותר לעשיית דין צדק".

מאחר בפועל לתקופה העולה על
 שישה חודשים). שיטה זו מטעימה
 כי לא דוקא שמה של העברה מלמד
 על חוסרת התנהגות העבריינית
 ועל אופייה. העונש המתאים
 לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה
 ומקרה מייסב לתאר זאת מה גם שאיננו
 מתעלם מאישיותו של הנאשם. וחיו
 מקרים שמאחורי הרשעה פורמלית השגרה
 עומדות נסיבות קלות ערך קשה
 שיתכן אולי שתושעה בעבודה צבאית
 רגילה באה בעקבות התנהגות כעורה
 ובפסדת הראויה להיזכר.
 שיטה זו נדחתה ע"י משרד המשפטים
 בנימוס (מוצדק כשלעצמו) שהמחוקק
 לא ראה את חומרת העונש כאלונית
 לכללי הרישום. לעניות דעתנו היה
 מקום לכחינה מחודשת של החוק
 לענין זה.

א. שיטה אחרת, הטובה בעינינו עשרת
 מונים, הייתה מתירה בידי בית
 הדין או בית המשפט את הסמכות
 לקבוע בגודל דינו אם העברה תירשם
 אם לאו. אחרי ככלות הכל, לשאלת
 הרישום השלכות מרחיקות לכת על
 עמידו של האדם. כל מקרה ונסיבותיו
 ולשופטים המצויים כענני חקורה הסמכות
 המוסרית לתכרוע שאלה זו באופן
 עינייני ושקול בכל מקרה שבמניחם
 כחלק מהבסיס הכלליים של העונש.
 לשיטה כזו אין בסיס בחוק כיום. מעל
 דפי ביקאוננו נקרא למחוקק לשקוף
 תיקון החוק ברוח זו.

(ענף יענץ וחקיקת)

סעיף 48, 49, 54, 67 רישא, 69,
 80, 82, 91, 106, 108(ג)
 109א(א), 117, 122 רישא, 125,
 124, 127, 128, 129, 130, 132
 ו-133 לחוק השיפוט הצבאי
 חטי"ו - 1955.

בקרוב יתקין שר המשפטים את החקנות
 ונדרשו על כך קוראנו.
 בשולי הדברים נוטלים אנו רשות להעיד
 שלש הערות ביקורתיות:

א. המעיין ברשימת העברות אשר
 תיכללנה בתקנות מגלה שהגישה
 שנוכח עליה לא יושמה תמיד בצורה
 עקבית ובקנה מספקות. כך, למשל,
 לא תרשמה מספר עברות שיש להן
 מקבילה בחוק העונשין רק משום
 לכושן "הצבאי" וזאת למרות
 שהערך המוגן בעברה הוא ערך
 חברתי כולל. כמי שהשתתפו בדיוני
 הועדה יכולים אנו לשער שהסיבה
 לכך קשורה לעובדה כי ההחלטות
 נתקבלו בהצבעות גפרדות על
 הסעיפים השנויים במחלוקת
 והתפלגות הדעות הביאה לעיתים
 תוצאה שאינה מושגת על תמיסה
 אחידה והגיון פנימי עקבי.

ב. נראה כי חזת זה מוצדק יותר אילו
 אכן הכוחן הייתה חומרת העונש
 שגזר בית הדין על הנאשם ולא
 דוקא הגדרת העברה. ניתן היה
 לנקוט בשיטה טובה מעיקרה לפיה
 לרשמו רק הרשעות ועונשים
 העומדים מעל רמה מסוימת (כגון

התיישנות עבירות לפי תחיקת הבטחון באי"ש

רוסעם לחקיקה זו:

"סעיף 10 לצו... מטרתו הייתה לשמש כלי נדבך לניקוח וסאיבת לתוראות החוק הדינינות, לגבייתן אין תוראה בחקיקת הכיסחון עצמה..."

אולם, האפשרות ליישומן של סעיף 10 האמור, לענין דיניי ההחלישנות, הלויה בקביעה נוספת בה דבק בית המשפט והיא זו הגורסת כי העדר תוראה בדבר הפלישנות באיזור, איננה בחלקה "הסדר שלילי", אלא לאקורה משפילת המתקבלת מלוי בתזכור...

בית המשפט הצבאי בבטק, דיני המשפט ומנדטק, מחליט על יישומן של סעיפים 9 ו-10 לחוק, כפי שדווח...

"השוואה לזכר הקליטה אתה... של מיליוני משפחות... תוצאות אף הם... הענין תוראה בדין החלישנות בתזכור הינת לאקורה משפילת שיש למלא בתזכור, ליישם דיניי התיישנות כלשהם גם בשלש המספיות...

הנזוגת באיזור, תנני בדיעה כי התוראה בדבר התיישנות עבירות ועונשים הינת נורמה עקרונית כסיסית זיכורית כמיוחדת המאפיינת את מרכיבם שיטות המשפט המתקונות בקרב האומות בנות התרבות, אם לא את כולן..."

משבדש אם כן, בית המשפט למלא כתוכן את אותו חלל משפטי (לאקורה), תרי ראה תוא לבכונ לעשות זאת בדרך של אימוץ אותן תקופות התיישנות שנקבעו בטעמים 9-10 לחסי"ב (נוסח משולב) הנוסח"ב-1982, ולכן זוכה הנאשם, לאחד שבקע כז:

"... בעצם גירושן של הנאשם מתארגון כאמור, ומשוא לא ביצע כל פעולה במסגרת התארגון, בשמן או מסעמו לאחר הגירוש בשנת 1967, יש לראות משום הפסקת חברות בארגון, גיתוק הקשר הימנו וממילא גם סיום מעמדו המשפטי של הנאשם כחבר התארגון."

תיק מס' 3027/83/מ - אהמד מחמד

כיומי:

לאחרונה, נדרש בית המשפט הצבאי ברמאללה להכריע בשאלת העקרונית בדבר תחולתם של דיניי החלישנות בבתי המשפט הצבאיים באזור יהודה ושומרון.

בסיבות המקרה, בקיצור נמרץ, היו שהנאשם החמד לארגון עויין ופעל מטעמו עד לשנת 1967, עת נדרש הוא מאתו ארגון, בשל סיבות שאינן נוגעות לכאן, לפיכך, משואשם הדא בעבירה של חברות ופעילות בהתאבדות אסורה לפי סעיף 1385 (א) לחקצום תאגנה (שעת חירום) 1945, טען שנגוד לחלישנותה.

כבר בראשית הכרעה דינו קבע בית המשפט הצבאי כי יש לראות את דיניי החלישנות, כתוראה מן המישור הדיני פרוצורלי, דוקא.

כדבריו: "נאחזי" החלישנות עבירות, בלבד משפטי אחר, אינה חוסר אפשרות למעשה להגיש כתב אישום לכיח"ש מפאת חלוקת תקופת מסוימת, בדומה למשל לחוסר אפשרות להגיש ערעור אפאת חלוקת התקופה הקבועה בחוק, בראה לי כי ניתן גם ניתן להתניחם אליה כאל תוראה במישור הדיני."

מכיוון שכך, הרי ניתן להחיל לגבי התיישנות עבירות, את סעיף 10 לצו בדבר הוראות בטחון הש"ל-1970, הקובע כי:

"כית משפט צבאי ראוי לתורות בכל ענין של סדרי חדין שלא נקבע בצו זה, על סדרי דין שידאו לו כמתאימים ביותר לעשיות דין צדק".

מאטר כפועל לחקופה העולה על שיטה חודשית). שיטה זו מסעימה כי לאוריקא שמח של העברה מלמד על חומרת התנהגות העבריינית ועל אופייה, העונש המתאים לנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה מייסב לתאי זה מה גם שאינו מתעלם מאישיותו של הנאשם, ותור מקרים שמאחורי חרשעה מורמלית מסגרה עומדות בסיבות קלות. ערד: כשם שלתכן אולי שהרשעה בעבירה צבאית רגילה באה בעקבות התנהגות כעורה ונפסרת הראויה להיזכר.

שיטה זו נדחתה ע"י משד המשפטים בגימוק (מוצדק כשלעצמו) שהתחוקק לא ראה את חומרת העונש כחלונותית לכללי הרישום. לעניות דעתנו היה מקום לבחילה מחודשת של החוק לענין זה.

ג. שיטה אחרת, הטובה בעינינו עשרת מונים, הליחה מותרת בדין בית חדין או בית המשפט את המסכונ לקבוע בגזר דינו אם העברה תירשם אם לאו. אחרי ככלות הכל, לשאלת חרישום השלכות מרחיקות לכת על עתידו של האדם. כל מקרה ונסיבותיו ולשופטים המצויים בקנבו הקורה המסרת המוסרית להכריע שאלה זו באופן עיבויני ושקול בכל מקרה שבפניהם כחלק מהבטיח הכוללים של העונש. לשיטה כזו אין כמיס בחוק כיום, מעל דפי ביקאונכו נקרא למחוקק לשקול תיקון החוק ברוח זו.

(עבף יעופ וחקיקה)

החיקת עבר פלילי טרום צבאי

צה"ל, כצבא העם, דואג לצרכי חייליו המתעוררים בתחומים הקוגניים לשירותם הצבאי, מהנך את בניו ומכין אותם לקראת שחרורם - לקליטה בתורה. על מנת לעודד חיילים שיש להם עבר פלילי מתקופה שקדמה לגיוסם, לפתוח דף חדש בחיבתם, נעשה בלוחמת הפרקליטות הצבאית הסדר עם משרד המשפטים המאפשר להם, בחתוקים הנאים שמוימים, לזכות במחינה מלאה מנשיא המדינה.

בעיקרון זכאים ליהנות מהסדר זה ולהיכנס אל תוך שעריו כל חייל בעל הרשעות על עבירות שעבר טרום גיוסו ואשר עומד להשתחרר משירות חובה במחיל לאחר עשרים וארבעה חודשי שירות לפחות. חיילים אלה יוכלו לבוא בפני ועדה מיוחדת בצבא אשר הוקמה לשם כך ואשר תשקול את עבירותם.

לפי הפיכות יומלץ על החינה לפי אמנת מידה אלה. החייל גרדיס עד גיל 23 (ועד ככלל) ושירת לפחות במשך שנתיים ללא הרשעות כבידוי או בבית-משפט בגין עבירות אופן ביצע במהלך שירותו; עוד נקבע בתנאי כי החייל לא תורשע כדמי"ש יותר מש פעמים ולא נזקפו לחובתו ימי בפקדות וימי מחבוש שמניינם ננקב בתוראה.

עם זאת יצויין כי הועדה הינה בת-הרצון להסגיל את שיקול דעתה ולתמליץ על מתן חנינה גם אם לא נתקיימו כל התנאים ובלבד שאין חריגה מהחוק המנאים אלה. הועדה חופשית שלא לתמליץ על מתן חנינה מטעמים מיוחדים גם לחייל אשר מתקיימים בו התנאים המוקדמים.

בסיף איתן לאפעלת שיקול הדעת של חברי הועדה ניתן ע"י התוראה המשמשת מסגרת נורמטיבית להסדר (תוראה קבע אכ"א פ-05-03-33) בכך שלא נקבע בתוראה באורח נוקשה וטראש אלו הן העבירות שניתן למחוק. לכאורה נראה כי הפתח

שנוצר בתוראה תופכה לבלתי מושלמת אך לאמתו על דבר. קבא בא לבטול את מרות הנוקשות מהתוראה. גיחן לחברי הועדה, האחראים על השיקום, החינך ומנאלי השירות של החיילים, מדחב התמרון הדרוש על מנת להתוות קווי מדיניות כלליים ולשקול לגרפו כל מקרה ע"י נסיבותיו ובחוביו האובייקטיביים.

ניסיון העבר (אקצד יחסית) מלרבי הועדה תמליצה למחוק עבר פלילי של חיילים אשר נרשמו לחובתם עבירות נגד הרכוש ואף עבירות שעניינן השמעת איורים ותקיפה.

ההסדר משמש כלי בירי המפקדים להגברת המוטיבציה אצל אותם חיילים הגורחים עומם הרשעות ממקומה טרום גיוסם. הנה נועד להסיר את אות הקלון הקבוע במצחם עקב כשלונם בנעוריהם; כשלוך שלא פעם הונג תולדה של קיפוח חברתי, תנאים סוציאליים נחותים וחשמט מביבתית מזיקה. לפיכך יוצאת המערכת הצבאית נכשרה מתרומתו של "החייל-הבעייתי" ולחייל עצמו ניתנה הזדמנות מיוחדת במינה לשכוח ולהשכיח את עברו השלילי. כלבו נישעם תקוה שלכשישתחרר, עם "רקורד" נקי, וייקלט במסגרת חברתית באותה, זוכל אף הוא להפוך לאתרה מן השורה. באמן למולדתו ומכבד את חוקיה.

עד היום זכו חיילים בודדים בלבך לחנינה מלאה מנשיא המדינה ולתמליץ עברם הפלילי בזכות הסדר זה; יש לעודד למען הרחבת המודעות בקרב מפקדי צה"ל לקיום מוסד זה, ליתרונם הגלומים בו ולליחודיות שלו.

יש לקוות כי הסדר זה אכן יניב את הפירות החצויים, אך ימים יגידו אם ניצלו החיילים שנתנו ממנו את ההזדמנות הנריחה שניתנה להם לחזור למושב, נקעוב אחרי הדבר בענין.

(ענף פקמי"ש)

זה רעי

הצעה לכתוב חוק ערעור ב

היה ושנה קצין שימוט כמסקו כדין הממשקתי וזיכח הייל אשר מן חויין היה לחרישקו, אין ענה ואין תושית

החוקה תרופת: כדי שהמקרה יתקון תקינה המכריין זוכה מן החפסי ובמבא פיה תלבו משפט פולכו. כדומה, אם משפט קצין השיפוט בגדוד את העונש, באמצע מנתה בלפת, תוקל בעונשו של תעורה במיתה מוסלבת - אין הין

החוקה תרופת: כדי שהמקרה יתקון תקינה המכריין זוכה מן החפסי ובמבא פיה תלבו משפט פולכו. כדומה, אם משפט קצין השיפוט בגדוד את העונש, באמצע מנתה בלפת, תוקל בעונשו של תעורה במיתה מוסלבת - אין הין

החוקה תרופת: כדי שהמקרה יתקון תקינה המכריין זוכה מן החפסי ובמבא פיה תלבו משפט פולכו. כדומה, אם משפט קצין השיפוט בגדוד את העונש, באמצע מנתה בלפת, תוקל בעונשו של תעורה במיתה מוסלבת - אין הין

החוקה תרופת: כדי שהמקרה יתקון תקינה המכריין זוכה מן החפסי ובמבא פיה תלבו משפט פולכו. כדומה, אם משפט קצין השיפוט בגדוד את העונש, באמצע מנתה בלפת, תוקל בעונשו של תעורה במיתה מוסלבת - אין הין

החוקה תרופת: כדי שהמקרה יתקון תקינה המכריין זוכה מן החפסי ובמבא פיה תלבו משפט פולכו. כדומה, אם משפט קצין השיפוט בגדוד את העונש, באמצע מנתה בלפת, תוקל בעונשו של תעורה במיתה מוסלבת - אין הין

זה רעיון

הצעה לכוון הליך ערעור בדין השמעות

הולם. העולה מכל אלה הוא שהיילום עובריים לפעמים, על פקודות הצבא מבלי שיתנו את תדיון על המתגוררם וכבר נפגעת, כמובן, אכיפת החוק והמשמעת בצבא.

התוצעה

על-מנת לתרום הביקורת על פסקי-הדין של קציני השיפוט במסגרת לאפשר תיקון משגרים ומעורבות במסקים אלה, מוצע לעגן בהס"ח הליך ערעור, שיאפשר לגורמי צבא מסויימים להגיש ערעורים על פסקיהם של קציני שיפוט בדין המשמעת.

חוקף זכות הערעור

כאשר התלונה מוגשת מיוזמתו של גורם פנימי בליחידה, מעיד ותיכר כרי"ב על הכוונה להעביר את החילוף בעושי החולס את התנהגותו, ועל-כן אין תועלת מירובה בעיגום זכות הערעור במקרים כגון אלה. לפעמים זאת, כאשר החליף המשמעת נפחת ביוזמת גורם שמחוץ ליחידה, כפי המפורט לעיל גדול החשש לשפוטם שלא לפי משורת הדיון, באופן המחזק ומגביר את הצורך בקיום הליך הערעור. על מנת לשלב בצורה חתומה-מילית בין תתיזנות והתקצרות של הליך הערעור, מחד גיסא, ובין רצון שלא להכביד יתר על המידה על גורמי הצבא ושלא לסרביל החליף המשמעת מאידך גיסא, מוצע להגביל את זכות הערעור אך ורק לפיטוראציות כגון החליף המשמעת הוחל כיוזמת גורם שמחוץ ליחידה.

הסמכות המערערת

מיסוד הערעור מחייב קיום רשויות מוסמכות, שתעקובנה אחרי פסקי דיון המשמעתיים ותבשנה ערעורים במסגרת הצורך. הפקיד זה יוסל על גורמי חסמ הקיימים כאשר כל גורם יוסמך לערער בצניינים שבתחום פעולתו.

חיה ושגה קצין שיפוט בפסקו בדין המשמעת וזכות החילוף אשר מן הדיון חיה להרשעה, אגן עצת ואין תושיח ואין מרופת-בדל שמעוררת יתקון. החליף מעבריון זוכה מן החמסר ונמסא כי-הליכי משפט סוכלו. בדומה, אם טעה קצין השיפוט בגרזו את העונש, ואחילבו טעות בצלפת, וחלל בעונשו של החליף במידה מופלגת - איך דיון לערעור, אגן דיון חודו כערעור ואין חודו לעצנת צדק.

כל הליך שיפוט חקיני מאריך מעטם שגבו קיומו של משפטי-הערעור להקנה יסודות של פסקות ותיקון משגרות. כיום כתובת זכות ערעור לחילוף הנדון בלבד הממלא לא ניתנו לדון במשגרים שאינם "למשגרות".

מעבר לפעולת משגרות כחוס לב ניתנו לתביע על גורמים נוספים אליקוניהם בפסקיהם של קציני שיפוט, כמו למשל, מערכת הסגים קרובה ויחסי גומלין בין קצין השיפוט ובין חכדון או החלטתו של קצין השיפוט להעדיף שיקולים צרים של טובת היתודה כפי שתוא רואת אותם על פני שיקולים של אכיפת החוק והמשמעת בליחידה.

בעיגה זו מורגשת בעיקר במקרים כחם הוגשת התלונה כיוזמת גורם שמחוץ ליחידה, כגון: תלונה המוגשת לפי סעיפי משנת (5)-(16) לסעיף א.1. (ב) לפ.מ. 33:0301; תלונה כעקבות קבילה מגורם חיצוני; תלונה כעקבות תוראת פרקליט צבאי וכיו"ב... וכן במקרים כחם הגשת התלונה מחוייבת מפקודות הצבא, כשעה שליחידה אין עבין ישיר להעניש את החילוף באורח

שנוצר בהוראה הזמנה לכלחי מושלמת אך, לאמתו של דבר, הוא בא לבטול את מלך תנוקשות מההוראה. ניתן להכריז תועדה, האחראים על השיפוט, החיבון והגאלי השירות של החיילים, מרחב התמרון הדרוש על מנת להתוות קווי מדיניות כלליים ולשקול לגופו כל מקרה-עפיי בפיבווחיו ונתונתו האוביקטיביים.

ניסיון העבר (קצור ומסית) מלשכך תועדה המליצה למחוק עבר פלילי של חיילים אשר נרשמו לחובתם עבירות נגד הרכוש ואף עבירות שענייבן השמעה איזומים ותקופת.

החסדר משמש כלי בדיק המפקדים להגברת המוטיבציה אצל אותם חיילים הגוררים עלמם הרשעות מסקופת סרום גיוסט, הוא נועד להסיר את אות חקלון הטבוע במעמם עמב כשלוגם בעעוריהם, כשלוך שלא פעם חינו תולדה של קיפוח חברתי, תנאים סוציאליים נחותים והשפעה טביכחית מזיקת. לפיכך יוצאת המערכת הצבאית נשכרת מהרומתו של "החילוף הבעייתי" ולחילוף עצמו ניתנת הדדמנות מיוחדת במינה לשכוח ולהשכיח את עברו השלילי. כליבו ניטעת תקוח שלכשישתחרר, עם "רקורד" נקי, וייקלס במסגרת חברתית נאותה, יוכל אף הוא להפוך לאזרח מן השורה, נאמן למולדתו ומכבו את תוקיה.

עד היום זכו חיילים בודדים בלבד להגיפה מלאה מבשיא-חמרינה ולמחיקת עברם הפלילי בזכות הסדר זה; יש לפעול למען הרחבת חמורעות כערב מפקדי צה"ל לקיום מוסד זה, ליתרונות הגלומים בו ולליחוריות שלו.

יש לקוות כי הסדר זה אכן יגיב את אפירות החצוילים, אך ימים יגידו אם ניצלו החיילים שבהנו משנו את החדמנות הנדירה שניתנה להם לחזור למוטב. בעקוב אחרי הדבר בעניין.

(ענף פקמיש)

זכויות האזרח בישראל-קובץ מאמרים
לכבוד חיים ה. כהנא (מפרסם נמל האגודות
עורכת: ר. גבילון) (מפרסם נמל האגודות
לזכירות אזרחי ישראל, השמ"ב-1982)

נבקש להתנבא שמת ליבם של קראנו
לקובץ זה, שהוקדש לכבודו של מ"מ
נשיא בית המשפט העליון לשעבר ובשיאה
של האגודה לזכויות אזרח בישראל,
הקובץ מכיל שישה מאמרים בתחום המשפט
הקונסטитуציונלי הישראלי, מהם המישה
העוסקים במישרין בזכויות אזרח
בסיסיות במשטר דמוקרטי. על אלה
נוסף מכוא נרחב מאת העורכת המחווה
מסה מעמיקה על מעמדן של זכויות
האזרח בשיטת המשפט הישראלית.

בראשון לסדר המאמרים, ג'מנר ששפת
ישראל ומשפט המדינה, מותח ד"ר
מישאל חשין ביקורת על החסר שמצא
ביטוי לאחר מכן כחוק יסודות
המשפט, השמ"ב-1980; לפיו בהיעדר
חשובה כדון הקיים ובהיקש לשאלה
משפטית שהתעוררה בבית המשפט, על
השופט להכריע בה "לאור עקרונות
החירות, הצדק, היושר והשלום של
מורשת ישראל". לדעתו של ד"ר חשין,
ביטוי זה מכווון למשפט העברי, הוא
תוקף אף ההסדר בשל הקושי של רוב
השופטים להתמצא בנבכי המשפט העברי,
כשל היעדר פתרונות חד-משמעיים בו,
כשל היעדר התאמה של המשפט העברי
לחיים המודרניים וכן בשל הקושי
ליישבו עם המשפט האנגלי שנקלט בארץ
ועם החקיקה הקיימת.

כמאמר "על חירות המצפון וחלומות
הלב", עומד ד"ר חמנ פ. שלח על
העדיפות חנינות למה שהוא מכנה
"המצפון הרתי-קבוצתי" על פני
"המצפון האישי-הילוני" בתחום דיני
תביעות. הוא מצביע על פשרת

מיקום החצעה

החצעה לפוזן הליך עקור כדון המשמעת
עשויה לתרום תרומה משמעותית
לשיפור איכות השפיטה המחבצעה
במגנבון זה, וזאת כפועל יוצא
מאתו האפשרות לתקן ליקויים
ומגשים בפסקיהם של קציני השלפנס
מעלה חטובה בולטת הצגה מהירוק
הפיקוח על פעילותם של קציני השיפוט
והחורמה שתחא לכך על אכיפת החוק
והמשמעת בצבא.

לא נעלמן מעיננו חרונותיה של הצעה
זו, כמו למשל: סרבול תהליך המשמעת
והאסחה; העומס שיוסל על גזרמי המטה
שיחא עליהם לשאת בגשל הגשת הערעורים
והקומט שיוסל על הקצינים הבכירים
שלדנו בערריהם.

אף על פי כן נראה שהתועלה הגלומה בחצעה
זו עולה על הבעיות הכרוכות בה, באופן
המצדיק בחיבה של אפשרות יישום החצעה.
חלכת למעשה נודה על קבלת הגונות להצעה
וכן כל התייחסות שיש בה כדי לסייע
בפיתוחה ובשכלוליה.

כך, לדוגמא, ניתן להציע שמקשר
יוסטן לערער בעבירות של כחון קשר
ושימוש בסלפונים; מה"ד - בעבירות
של כמיתות באימונים; של"ר בעבירות
של רישום ורזות; עמכ"א מילואים -
בעבירות הקשורות לשירות מילואים -
מתב"ש בנושא כחון שדה; ענף
במינות ברחבים בנושא עבירות חנוען
וכיוצא בזה, בתמאם לצורך בכל נושא
ובנושא.

מעלתו העיקרית של הסדר זה ככך
שהמערער, בגיחה מופקדים על
התחום שבו יוסמו לערער, מעורים
חיסב באותו נושא עוקבים אחריו
נייבלו לברור בצורה נכונה את
הפסקים המעובים ערעור; מה עוד
שלגורמים אשר יש ענין ישיר לאכיפת
הפקודות שבתחום סיוולט ובבילי להגיק
שחם יגלו מעורבות בתוכן הפסקים
ויעמדו על משמ"ר הדין.

ערכאת הערעור
מוצע להקוע למעדר זה כו קציני
השיפוט אשר ירונב בערר יתזו מעל
דדג קיעודי טנ"ס באופן שיכטיח
מידת סבירות של עצמאות זאי תלות

זכויות האזרח בישראל-קובץ מאמרים
לכבוד היום ה-100
עריכת: ר. גבילון (מפרסומי האגודה
לזכויות אזרח בישראל, תשמ"ב-1982)

נבקש להפנות שימת לב של קראנו
לקובץ זה, שהוקדש לכבודו של מ"מ
נשיא בית המשפט העליון לשעבר ובשיתוף
של האגודה לזכויות אזרח בישראל.
הקובץ מכיל שישה מאמרים בתחום המשפט
הקונסטיטוציונלי הישראלי, מהם המישה
העוסקים במישורין בזכויות אזרח
בסיסיות במשטר דמוקרטי. על אלה
נוסף מבוא נרחב מאת העורכת המהווה
מסה מעמיקה על מעמדם של זכויות
האזרח בשיטת המשפט הישראלית.

כראשון לסדר המאמרים, "מורשת
ישראל ומשפט המדינה", מותת ד"ר
מישאל חשין ביקורת על ההסדר שמצא
ביטוי לאחר מכן בחוק יסודות
המשפט, תשמ"ב-1980; לפיו בהיעדר
השובה בדיו הקלים ובהיקש לשאלה
משפטית שהתעוררה בבית המשפט, על
השופט להכריע בה ילאור עקרונות
החירות, הצדק, היושר והשלום של
מורשת ישראל. לדעתו של ד"ר חשין,
ביטוי זה מכוון למשפט העברי. הוא
פוקח את ההסדר בשל הקושי של רוב
השופטים להתמצא בבכני המשפט העברי,
כשל היעדר פתרונות חד-משמעיים בו,
בשל היעדר התאמה של המשפט העברי
לחיים המודרניים וכך בשל חקושי
ליישבו עם המשפט האנגלי שנקלט בארץ
ועם החקיקה הקיימת.

במאמרו "על חירות המצפון וחירות
הלב", עומד ד"ר חגן פ. שלח על
העדיפות הניתנת למח שהוא מכנה
"המצפון הדתי-קבוצתי" על פני
"המצפון האיש-חילוני" בתחום דיני
הנישואין. הוא מצביע על פקדה

בטיוליו של ענין השיפוט קמא
שיכום תמצית

החצתה לפיון הליו עקרו ברין המשמעת
עשויה להיות תרומה משמעותית
לשיפור איכות השפיטה המחובצת
במגננון זה, וזאת כמובל יושב
מנוח האפשרות לתקן לקויים
ופגמים במסויחם של קציני השיפוט
מעלה חשופה נוספת הצטח מתירוק
הפיקוח על פעילותם של קציני השיפוט
ומהורגם שתוא לכך על אכילת החוק
וחמשמעת בצבא.

לא נעלמו מעיננו הסרובותיה של הצעת
זו, כמו למשל סרכול הליון המשמעת
והאסמו; העומם שיושל על גורמי הסטח
שיתא עליהם לשאת במשל הגשת הערעורים
והעומם שיושל על זקצינים הבכירים
שיוזבו בעררים.

אף על פי כן נראה שהתועלת הגלומה בהצעת
זו עולה על הבעיות הכרוכות בה, באופן
המצויק בחינה של אפשרות יישום. הצעת.
תלכה למעשה נודת על קבלת הגובות להצעת
וכן כל התייחסות שיש בה כדי לשייע
בפיתוחה ובשכלולה.

הקיימת במשפט הישראלי בתחום חירות
המצפון והדת המתבטאת בהימנעות מחקרות.
עקרונות בצד מתן פיתרון פרקטי לקשיים
המתעוררים. לשם כך הוא מצביע על כפייתם
של דיני הנישואין הדתיים על חילוניים.
יחד עם עטיפתם במקרים קשים באמצעות
מדסדות, כגון: הידועה בציבור, הכרה
בקדושין אסורים והכרה בנישואין אזרחיים
שנערכו בחו"ל.

מאמרו של ד"ר ליאון שלף "אי-ציות לחוק
מטעמי מצפון", מהווה למעשה תרחבה של
יריעת הסביגוריה במשפטו של גדי אלגזי
אשר תועמד לדין על סירובו לשרת בשטחים
המוחזקים. ד"ר שלף דן בזכותו של אזרח
במשטר דמוקרטי להפוך חוק "באופן סביר"
כשאוחז חוק נוגד את מצפונו. ביתר פירוט
הוא עומד על הזכות לפרו לשרת בצבא
כשהשירות כנגד את מצפונו של האיש ומציע,
כחצדקה לטערו, את הגנת הצדק הצעת
נרחתה, על יינו עיצוב, במסגרת חירו-במרוח
אלגזי, צמחי צדקת זמננו וזאת במסגרת

במאמרו "הרחוקים ובמחוזות השפלה
על זמננו" מתקן יואה יערי את המושג
העליון לשמירת חירות המצפון והחירות
התגבלות שדו-צדדית, וצדקת זמננו
כמאחילי המשפחה החו-במרוח
אינטרסים אחרים, לפיון כשחוקי המשפט
ויתקוץ מצביע על קצין צבאי המצוה
לקבוצות אנשי דמוקרטיה לנצל את החירויות
הדמוקרטיות עשו' להולידן לחורבנה, יחד עם
זאת, על בתי המשפט לשמור על כך שחשלוטו לא
ינצל לרעה חפקידו לרסן את העמונות, כשם
שתפקידם למנוע אף מן העמונות לנצל לרעה
את חומש הכיסוי.

עורכת הקובץ, ד"ר רות גבילון עוסקת
במאמרה "איטור פרסום הפוגע בפרטיות",
בהתנגשות הניתנת למח שהוא מכנה
פרסום מידע אודותינו לבין זכותו של הציבור
לדעת ומבקשת לאזן כיניהם. היא ממליצה על

מחוייבות לחופש המידע בצד רגישות
לפרטיות, ומציעה, בעקרו של דבר את
מבחן הנזק למי כאשר ניתן להגשים
אינטרס ציבורי לגיטימי מבלי לחדור
לתחום הפרט אין להמנע מן הפרסום, אך
יש להימנע מעשות כן כאשר שיקולי צנעת
הפרט גוברים.

במאמרה "על זכות השתיקה" עומדת ד"ר
עדנה קפלן, על אחת הזכויות השבירות

סוף דבר - דבר העורר

גליון צנוע ראשון מאחורינו ודבר
המלאכה לפנינו. עלינו לשקוד על
פיתוחם, עיצובם ורמתם של הגליונות
הקאים. כל המבקש לתרום ממקצועו,
מרוחו ומפרי עטו מוזמן לבוא וליטול
חלק בעשייה.

מטרת הביטאון היא לשקף את הנעשה
בעולם המשפט בצבא. מבוקשנו לעשותו
לכלי לחלופי מידע ודעה, אכסניה
לחצונות ולדיונים וסדנא לעבודה
משפטית וכתיבה יוצרת. נקוה שיהיה
כביטאון להוסיף דעת, להפרות את
המוחשבת ולהזיק את הקשר ויחסי
הגומלין בין החלקים השונים של

במחלוקת בתחום המשפט הפלילי - זכות
השתיקה של השוד-רשל נאשט. בעוד
שתמחבת איננה מוכנה ליחס משקל רב
לשתיקתו של השוד בעת החקירה המשטרתית,
היא מוכנה לראות כסירובו לאפשר בדיקה
זיהוי ראיה לחובתו. התמחבת אף תוקפת
פירוש שתיקתו של הנאשט במהלך משפטו
כסיוע לראיות התביעה.

בסיכום: זהו קובץ מאלף שיקנה לו בודאי
מקום של כבוד במדף הספרות המשפטית. למשפטן
בצבא ענין מיוחד בו. מ מ ל ק

מערכת המשפט בצבא.

שינוינו לביטאוננו אופי קל ודינמי
החולץ בעקבות העבודה השוטפת ומבטא
את הדי חזמן. לביטאון לא תהיה
מתכונת בוקשה וכנוסף למדושים הקבועים
ניתן לכלול בו פירגון נוספת וכל
רשימה קצרה בעלת ענין לרכיש. מעת
לעת נצרך לביטאון מוסף שיכלול מאמרים
מקימים ומעמיקים יותר.

לא נחיתה יומרניים אך גם לא קטני
אמונה. ואולי עוד זכורו ימים ומקורא
את הדברים שכתבו מעל דפי ביטאוננו
יקרא את דברי הימים של המשפט כאתל.